

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

3/2019

Vážení čtenáři,
dovolte mi, abych hned na úvod poděkoval všem, kteří se podíleli na Rožďalovických letních slavnostech, jejichž návštěvnost byla letos rekordní. Do areálu FC Trnavan během poslední červnové soboty zavítalo na 1500 návštěvníků.

Jak jistě víte, největší investicí v tomto roce je bezesporu odkanalizování místních částí a spádových obcí. Do 31. října by měly být ukončeny veškeré stavební práce. Vzhledem k tomu, že již byl povolen zkušební provoz čistíčky odpadních vod v Záměstí, věřím, že již brzy bude kanalizace sloužit svému účelu.

Provoz bude patrně zahájen nejprve v Ledečkách, Viničné Lhotě a Podlužanech. Pokud jde o kanalizaci na Hasině a v Podolí, vše se bude odvíjet od provedení přeložky plynu. Pevně doufám, že se vše stihne do konce října, ačkoliv termín není stále ještě stanoven, vše je plně v rukou plynáren. Bez této přeložky nemůže být propojen hlavní řad z Hasiny do Rožďalovic. Jedná se o úsek mezi hřbitovem a Barborkou.

Druhého září jsem se zúčastnil jako každoročně zahájení školního roku, které se mi velice líbilo. Přesto jsem však byl nemile překvapen některými nepravdivými informacemi, které vedení školy sdělilo rodičům, ať už na schůzce v mateřské škole koncem prázdnin, nebo na některých třídních schůzkách zkrájí září. Rád bych proto nyní uvedl na pravou míru alespoň jednu z nich, která zvedla vlnu nevole mezi

rodiči, a to, že město nepodporuje zájmové kroužky. Vedení školy totiž prezentovalo jejich zdražení ve škole a placení v MŠ odkazem na celkové podfinancování školního rozpočtu. Toto tvrzení se však nekládá na pravdu, neboť město na ně v minulosti nepřispívalo.

Uvádím to zde proto, že jsem na to byl nejen já osobně, ale i někteří zastupitelé dotazováni rodiči. V současné době proto považuji za důležité zlepšit komunikaci mezi vedením školy, zástupci Sdružení rodičů Rožďalovice, školskou radou a rodi-

či, aby byli všichni dostatečně informováni o finančních prostředcích, které do školy plynou nejen na provoz a chod budovy, ale i na různé pomůcky pro zkvalitnění výuky, a to nejen pro žáky, ale i pro učitele. Proto příprava rozpočtu školy na příští rok bude také více zohledňovat i požadavky jednotlivých pedagogů.

Přeji Vám příjemné podzimní dny.

*Petr Kapal,
starosta*

**PRO MĚSTSKÝ ARCHIV KOMPLETUJEME
ROŽĎALOVICKO, KTERÉ VYCHÁZELO
V LETECH 1975-1990.**

**MÁTE-LI NĚJAKÁ STARŠÍ ČÍSLA A CHTĚLI
BYSTE JE VĚNOVAT, ODEVZDEJTE JE PROSÍM
NA MĚSTSKÉM ÚŘADĚ.**

SBĚR ŽELEZNÉHO ODPADU

Sbor dobrovolných hasičů Rožďalovice bude v sobotu 12. října od 8 hodin po celý den provádět sběr železného odpadu. Žádáme občany, aby připravili veškerý nepotřebný železný odpad před své domy až v sobotu ráno nebo si jej hasiči sami odeberou z Vašich dvorů. Sběr bude probíhat v Rožďalovicích i ve spádových obcích (Ledečky, Viničná Lhota, Podlužany a Hasina).

Mobilní svoz nebezpečných odpadů

proběhne v sobotu 5. října od 8.00 do 9.00 na těchto sběrných stanovištích:
 Rožďalovice – nádraží • Nová Hasina – u autobusové zastávky
 Ledečky – u hospodářské budovy pana Pletky • Podlužany – u kapličky

Odpady, které budou přebírány:

nebezpečný odpad – oleje, znečištěné obaly, barvy, lepidla, pryskyřice, mastné tkaniny, ředidla, rozpouštědla, kyseliny, zásady, pesticidy, léky, AKU (baterie, monočlánky atd. budou přebírány pouze v Rožďalovicích)
objemný odpad – nábytek, linolea, koberce, eternit atd.

MOŽNOST LIKVIDACE BIOLOGICKÉHO ODPADU

Od 5. října do 30. listopadu budou každou sobotu od 8 do 11 hodin naproti budově bývalého Strojbalu přistaveny kontejnery, do kterých budou moci občané vkládat pouze větve, kmeny stromů a větve keřů do maximální délky 1,5 metru, trávu, listí a drny. Ostatní odpad je zakázáno vkládat.

ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice pořádá

SBĚR PAPÍRU A VÍČEK OD PĚT LAHVÍ

ÚTERÝ 15. 10. a STŘEDA 16. 10. 2019
 7.00–7.45 HOD. a 13.30–16.00 HOD.
 PŘED ZÁKLADNÍ ŠKOLOU

Město začalo rekonstruovat hospodářskou budovu naproti bývalému Strojbalu

V polovině září byl vypuštěn Třeboňský rybník, aby mohlo být provedeno jeho částečné odbahnění

Během září byly na Hasině a v Podlužanech po dokončení pokládky kanalizace vyasfaltovány vozovky

Koncem srpna bylo při silnici z Viničné Lhoty do Rožďalovic pokáceno 42 pyramidálních topolů, které ohrožovaly bezpečnost provozu

Začátkem letních prázdnin bylo dokončeno restaurování sochy sv. Jana Nepomuckého naproti zámku

Ve středu 28. srpna byla na podstavec usazena socha sv. Jana Nepomuckého, která byla v květnu povalena při dopravní nehodě

Ani během léta se nepodařilo dokončit rekonstrukci mostu na hrázi Hasinského rybníka, termín dokončení byl posunut až na únor 2020

Přes léto bylo upraveno prostranství u Návesního rybníka v Podlužanech a osazeno herními prvky pro děti

Ve čtvrtek 1. srpna vystoupila v rámci XX. mezinárodního letního hudebního festivalu TT Loučeň v kostele sv. Havla mezzosopranistka Monika Machovičová a basista Josef Kovačič za klavírního doprovodu Radomíra Melmuky

Pěvecký sbor Drahomíry Říhové vystoupil v sobotu 24. srpna na Údrnických letních vánočních trzích s repertoárem vánočních písní a koled

Téměř šest stovek posluchačů zavítalo v pátek 6. září do kostela sv. Havla na koncert pěveckého uskupení 4 Tenoři. Výtěžek z koncertu ve výši 150 000 Kč byl věnován Centru pro všechny Nymburk

O pouti 21. července navštívil kostel sv. Havla u příležitosti biřmování biskup Mons. Jan Baxant

Zhruba tři stovky návštěvníků zavítaly v sobotu 17. srpna do areálu Spolkového domu na tradiční výstavu drobného zvířectva, kterou uspořádala místní organizace Českého svazu chovatelů. K vidění bylo 108 králíků, 125 holubů a 23 klecí s drůbeží. O dobrou náladu se postarala živá hudba Josefa Brzáka

Během září bylo možno v Galerii Melantrich zhlédnout výstavu Fenomén igráček

V sobotu 21. září hostila Farma Pojedy akci Poznejte náš venkov. Bohatý kulturní program vyvrcholil vystoupením Jiřího Pavlici & Hradišťanu

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

4. října	Kouzlo mokřadů Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky – výstava J. Šťastného + přednáška na téma Ptáci a mokřady F. Stránského a V. Šťastného (Galerie Melantrich, 17.00)
12. října	Hudba léčí – Bečkovi chlapci (sál radnice, 14.00)
19. října	Jakub Děkan akustic + DJ Steffi (sál radnice, 20.00)
20. října	Posvícení
1. listopadu	„Nemám slov“ – uvedení stejnojmenné básnické sbírky Lukáše Trejbalu s výstavou tematických kreseb Rožďalovic Martina Sausage Dohnala (Galerie Melantrich, 17.00)
8. listopadu	Koncert bratislavské kapely Živé kvety (Bučický mlýn, 20.00)
16. listopadu	Zájezd na muzikál Kvítek Mandragory (Praha, Divadlo Broadway)
23. listopadu	Hudba léčí – Duo Jamaha (sál radnice, 14.00)
30. listopadu	Rožďalovický vánoční jarmark s rozsvícením vánočního stromku
6. prosince	Mrazík + Sněhurka – představení Divadla VOSA (u Saši Prokeše v Podlužanech, 17.00)
6. a 7. prosince	Mikuláš v Country Clubu v Podlužanech
13. prosince	Hudba léčí – Mára a Šlágř band + Black band (sál radnice, 14.00)
20. prosince	Vánoční koncert – Ondřej G. Brzobohatý (kostel sv. Havla, 18.00)

HASIČI A TRAKTORY Poslední prázdninovou a velmi horkou sobotu proběhl za velké účasti návštěvníků již šestý ročník Traktoriády a srazu historických traktorů v Košíku, kterou ve spolupráci s obcí Košík uspořádali místní hasiči. V areálu bývalého JZD byla k vidění více než stovka historické, ale i moderní zemědělské techniky.

Letošní Traktoriáda přilákala na dva tisíce návštěvníků. Součástí programu byla kromě výstavy zemědělské techniky i soutěž v jízdě zručnosti s valníkem či bez něj. I přes neskutečné teplo soutěž proběhla naprosto famózně a vítězové si odvezli krásné ceny. Děti měly možnost povozit se koňským spřežením a pro dobrou náladu a pohodu zahrála Kyzivátova dechová hudba a Duo Adamis.

Blanka Buryanová

Sraz Přátel a rodáků obce Hasina neboli Paroh 2019

Ve dnech 23.–25. srpna proběhlo na hasinském hřišti setkání přátel a rodáků této vesničky. Oproti loňskému srazu byl ten letošní zahájen již v pátek, kdy se při lehkých sportovních aktivitách doladřovaly detaily na hlavní sobotní program. Páteční odpoledne se však také neslo v duchu očekávaného hudebního vystoupení Pavla Houfky s jeho kolegyní Kačenkou Rousovou-Turkovou. Dorazili a po přivítání s přáteli začali hrát a zpívat. Tím se stali zaslouženým středem pozornosti. Pavlovo vedení kytary a jejich hlasy ve společných duetech byly naprosto skvělé a dokonalé, a to jak v písniích lyrických, tak i rockových. Opravdu super a děkujeme.

Sobota byla již nabitá sportovními disciplínami, karnevaelem, tombolou, táborákem s opékáním buřtů a večerním rejsem. Po zápisu závodníků v deset hodin vše vypuklo. Pytlíada, běh na šedesát metrů, hod do dálky, jízda zručnosti na kolo-běžkách, labyrint, vrhání kroužků na kolík, hod na terč aj. Účastníci si mohli vyzkoušet i laserové zbraně, prohlédnout US car, zahrát šipky, badminton, pétanque a užít si podle chuti. Dospěláci také nezaháleli. Ženy házely do dálky dřevěným válečkem na nudle, muži v té samé disciplíně vrha-

li vačkovou hřídeli z Pontiacu. Užili si všichni, kdo chtěli. Celý den byla k dispozici spousta pochutin a lektvarů. Než jsme se vzpamatovali, byla zde půlnoc a zůstalo pouze pár jedinců, kteří se bavili dál u ohně a užívali si pohody.

Neděle byla zaměřena nejen na úklid celého prostoru, balení stanů či přístřešků a stolů, ale i na sportovní zápolení a řádění zbylých dětí.

Pokud mohu ze svého pohledu shrnout celou akci, tak se nám všem, kteří se o to jakkoli zasloužili, její průběh náramně vydařil. Počasí opět vyšlo fantasticky a až na pár odřenin a slziček za špatné umístění nedošlo k žádné újmě. A to bylo jedním z hlavních cílů. Sejit se s přáteli a kamarády, poplkat, zazpívat si, užít si sraz v pohodě a bez zranění.

Děkuji sponzorům za dary (nebojte, za necelý rok zase přijdu loudit), také všem

děkuji za účast a za fantastickou atmosféru. Zároveň bych vás rád pozval na další ročník srazu Přátel a rodáků obce Hasina, který se bude konat ve dnech 21.–23. srpna 2020.

P. S. Rád bych zvlášť poděkoval všem, kteří se v průběhu setkání starali o naše chuťové pohárky, abychom netrpěli hladem a žízní. Již druhý rok si sraz užívali zcela pracovně a bez odpočinku. Klobouk dolů.

Díky všem a za rok nashle.

Jarda Stoček-Batoh

Vážení a milí čtenáři Rožďalovicka, dnešní článek nemohu začít jinak než stručným ohlédnutím za minulým školním rokem, kdy navštěvovalo naši základní školu 176 žáků a 74 děti navštěvovaly školu mateřskou.

V průběhu roku mimo vlastní vzdělávání absolvovali děti a žáci řadu zajímavých kulturních, společenských, komunitních, turistických i sportovních akcí.

Osvědčila se nám výuka mimo lavice. Příprava je organizačně i časově velmi náročná, ale zapojení odborníka do vzdělávání patří k současným moderním trendům ve výuce. Naše pozvání přijali odborníci z oblasti rybářství (pan Jan Nožička), zdravotnictví (paní Martina Vlčková), myslivosti (pánové Josef Poděbradský, Petr Buryan, David Zápotocký), chovatelství (paní Aleona Pletková), zemědělství (pan Jan Buryan a paní Dagmar Havlová), etikety (pan Petr Svěcený), ochrany přírody (pánové Ing. Vilém Horáček, Bc. Tomáš Kurka) a řemesel (pan Ing. arch. Jiří Vorel). Nadále podporujeme metodou CLILu výuku německého jazyka i v hodinách domácnosti a výchovy k občanství.

Otevřeno bylo 16 zájmových klubů a kroužků. Naši deváťáci obstáli velmi dobře u přijímacích řízení. Všichni pokračují v dalším vzdělávání na středních školách.

Z oblasti materiálně technického zabezpečení si můžeme připomenout, že jsme z grantů získali nové vybavení sboroven, mnoho učebních pomůcek, včetně notebooku, dataprojektoru a interaktivní tabule. Dá-

le sportovní vybavení, hračky, pomůcky a zahrádky do mateřské školy. Z projektů jsme také plně financovali dopravu na plavání pro žáky 2. a 3. třídy a částečně dopravu na všechny exkurze.

Z prostředků získaných od města jsme vymalovali dvě třídy, do jedné třídy nakoupili nové lavice a židle, také jsme částečně doplnili pomůcky potřebné do výuky.

Podařilo se nám uspořádat lyžařský kurz nejenom pro druhý, ale i pro první stupeň. Účast byla rekordní – 53 žáci. Velkou radost máme z realizace objevných cest, z rozšířené nabídky klubů a kroužků nejenom pro děti v základní, ale i v mateřské škole. Za velký úspěch považujeme ve druhém pololetí realizaci pilotního projektu ve výuce angličtiny v MŠ pro předškoláky.

Naši žáci reprezentovali školu v mnoha olympiádách, přírodovědných, recitačních, malířských a tanečních soutěžích, šachových turnajích a sportovních kláních. Historicky poprvé přivezli zlatý pohár žáci prvního stupně z tradičního fotbalového turnaje v Libici nad Cidlinou. Ve výtvarné soutěži vyhlášené ÚO HZS Nymburk zvítězila ve své kategorii Zdeňka Klimešová z letošní 6. třídy. Další úspěch přidal o prázdninách dnešní šesták Štěpán Hron. V červenci zvítězil v národním finále Zlaté srnčí trofeje, soutěže mladých myslivců. A v neposlední řadě se první zářijový týden zúčastnila Tereza Hojsáková celorepublikového finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů v Brně. Přivezla nádherné čtvrté místo. Naším medailovým reprezentantům blahopřejeme k obrovské-

mu úspěchu a všem soutěžícím děkujeme za výbornou reprezentaci školy.

S krásným prosluněným babím létem nám začal další školní rok. Rádi si vzpomeneme na přivítání prvňáčků, které pro ně připravili jejich velcí kamarádi a průvodci z deváté třídy. Tento rituál byl milým zpestřením prvního školního dne. Děkujeme všem, kteří ocenili, jak pěkně jsme prvňáčky přivítali. Vaše pochvaly nás těší ještě dnes.

Tento školní rok jsme zahájili se stabilním a plně kvalifikovaným pedagogickým sborem. V dnešní době, kdy ve Středočeském kraji učí na základních školách 12 % nekvalifikovaných učitelů je potěšitelné, že v naší rožďalovické škole máme poslední tři roky pedagogický sbor plně kvalifikovaný a nyní již i stabilní.

I přesto, že jsme mnohého již dosáhli, naše plány ani letos nejsou malé. Chceme dále pokračovat a rozšiřovat výukové projekty, které jsme započali již v minulém školním roce. Dokončujeme projekty financované z ministerstva kultury zaměřené na poznávání a udržování tradic místního regionu.

Úspěšně jsme zažádali a získali dotaci na dvouletý projekt financovaný z EU a MŠMT. Jeden a půl milionu korun použijeme na podporu osobnostně profesního rozvoje pedagogů, k rozvoji klíčových kompetencí dětí a žáků a na využití tabletů ve výuce. Přes prázdniny jsme získali další finanční podporu. Tentokrát uspěl jeden z našich projektů, které jsme podali na základě výzvy Škoda Auto Mladá Boleslav. Děkuji tímto kolegům, kteří vyhledávají nové projektové

Prvňáčci se svými průvodci školním rokem – našimi deváťáky

výzvy a pomáhají při vypracovávání projektových žádostí.

V letošním školním roce jsme opět nabídli 23 různých klubů a kroužků. Otevřeli jsme šestnáct kroužků s tím, že angličtinu pro 1. a 2. ročník a gymnastiku jsme museli pro obrovský zájem rozdělit na dvě skupiny. Také nás velmi potěšil zájem o nový kroužek krav magy, který si vybralo přes dvacet dětí a žáků. S velkým napětím očekáváme první číslo Lindnerova zpravodaje, který právě vzniká v novinářském kroužku.

O prázdninách většina učitelů absolvovala další vzdělávání. Kolegové se seznámili s novými metodami výuky, prohloubili si stávající znalosti a hlavně se seznámili s vyučujícími z jiných škol a mohli porovnat výukové metody a seznámit se s novými pomůckami do výuky.

Od prvního září jsme otevřeli čtvrtou třídu v mateřské škole. Děti pracují v menších skupinkách a paní učitelky se jim mohou individuálně věnovat. Mrzí nás, že se alespoň půlka předškoláků nepřihlásila na kroužek angličtiny. I přesto se však budeme snažit najít finanční prostředky na nadstandardní výuku tohoto jazyka v mateřské škole a minimálně v prvním pololetí ji zachovat v původním rozsahu.

Od nového školního roku jsme v základní škole otevřeli třetí oddělení družiny. V minulých letech byl o místa v družině velký zájem a kapacita nestačila. Letos jsme přijali o 19 účastníků více, než v letech minulých.

S novým financováním ve školství, tzv. PHmax, vznikla možnost čtenějšího dělení tříd ve výuce. Školy však k tomuto děle-

ní musí mít odpovídající, vybavené prostory a hlavně dostatek pedagogů. Doufáme, že se nám za pomoci našeho zřizovatele ještě v tomto kalendářním roce, případně z nového rozpočtu, podaří třídy dovybavit nejenom lavicemi, židlemi, nábytkem, interaktivními tabulemi, ale i dalšími novými pomůckami na výuku, včetně dovybavení sborovny počítači.

Abychom mohli dělit výuku, přijali jsme další pedagogické pracovníky. V současné době má naše škola 52 zaměstnanců, takže jsme se stali opravdu velkou „firmou“.

Na podzim nás čekají krásné komunitní akce, naše srdeční záležitosti. Již proběhl Běh k Bučickému mlýnu. Počasí nám letos moc neprálo, ale skalní běžce to neodradilo. Běželo 69 závodníků ve všech kategoriích. Milým překvapením byl dar starosty našeho města, pana Petra Kapala, který při startu školy přislíbil uvolnit z rezerv městského rozpočtu částku 30 000 korun na vybavení školy ještě v tomto kalendářním roce. Děkujeme. Již tradičně jsme v lese u Bučického mlýna vypustili do volné přírody uzdravené živočichy za Záchrané stanice na Huslíku. Letos to byli krahujec a pušník. Děkujeme za finanční podporu nejenom městu, ale i Sdružení rodičů Rožďalovice, které podpořilo svým příspěvkem zakoupení medailí pro nejlepší závodníky a vypuštění zachráněných ptáků.

Začátkem října opět pořádáme u příležitosti Mezinárodního dne seniorů oblíbené odpoledne Seniori na slovíčko. V říjnu také proběhne sběr papíru. Loňský rekord bude těžké překonat. Ale kdo ví? Tajný ředitelský den chce vyhrát každá třída. Prosim, podpořte naše žáky ve sběru papíru. Vždyť tak všich-

ni šetříme i naše krásné lesy v okolí Rožďalovic.

Koncem října nás čeká třetí ročník tradičního sázení ovocných stromů. Naši prvňáčci a deváťáci už se moc těší, připravují si tajné zprávy a vzkazy do lahví, které zakopou do kořenů stromů. Naš školní sad by se nemohl každoročně rozrůstat bez podpory města, které nám poskytlo místo, kde sad vzniká.

Od 9. září 2019 probíhá plavecký kurz pro 2. a 3. třídu základní školy a pro předškoláky ve škole mateřské. Změnili jsme místo plaveckého výcviku. V letošním školním roce jezdíme do krásného jičínského bazénu s tobogánem. Velmi potěšující je také skutečnost, že i pro tento školní rok se nám podařilo získat dotaci z MŠMT, která pokryje veškeré náklady na dopravu.

Zájemci o lyžování a snowboarding nám již nosí přihlášky. Od 18. do 25. ledna 2020 bude mít opět možnost triapadesát žáků ze 3. až 9. třídy naší školy zúčastnit se minilyžáku a lyžařského výcvikového kurzu.

Jsem ráda, že se naše škola posouvá neustále dopředu. Bez maximálního úsilí všech zaměstnanců školy, rodičů a mnoha příznivců naší školy by to nebylo možné.

Děkuji všem za velkou podporu. Oceňuji obrovské nasazení při výuce a plnění úkolů vyplývajících z každodenní pedagogické a výchovné činnosti. Jsem ráda, že se nejenom náš školní, ale i celý komunitní tým rozrůstá a pracuje ve prospěch našich dětí.

Krásné, prosluněné podzimní dny Vám všem.

Mgr. Iveta Klímová,
ředitelka školy

*V pátek 27. září 2019 nás ve věku
nedožitých 58 let náhle opustil*

pan Karel Košvanec

*který od roku 2004 pracoval
jako školník zdejší školy*

Čest jeho památce...

Události roku 1989 a 1990 v Rožďalovicích

U letošním roce tomu bude 30 let, co proběhla sametová revoluce. Tak je označováno období politických změn v Československu mezi 17. listopadem a 29. prosincem roku 1989. Tyto změny vedly k pádu komunistického režimu a k nastolení pluralitní demokracie. Třicet let je poměrně dlouhá doba, a tak je dobré si některé události připomenout. Není to zas tak dlouhá doba, aby nebyla řada pamětníků těchto dnů. Domnívám se ale, že zápisy v kronikách jsou asi nejvěrohodnějším svědectvím těchto událostí.

KRONIKA ROŽĎALOVIC:

17. LISTOPAD VÝROČÍ JANA OPLETALA

17. listopadu 1989 byla demonstrace studentů na Vyšehradě. Průvod, který směřoval do středu Prahy, na Národní třídu byl tvrdě potlačen. Několik studentů bylo těžce zraněno, stovky lidí zraněno lehce. Po tomto aktu se vzedmula vlna rozhořčení v celém národě. Studenti vstoupili do stávků. První se k nim přidali umělci. Nehrálo žádné divadlo v celé republice. Ani tady u nás se nekonaly např. výchovné koncerty a divadelní představení v rámci Mládež a kultura. Po celých Čechách a Moravě začala vznikat Občanská fóra. Na Slovensku pak Veřejnost proti násilí.

LISTOPADOVÉ UDÁLOSTI

Konala se mnohatisícová shromáždění na Václavském náměstí a na Letenské pláni. Zde jsou hlavními postavami Václav Havel a Alexandr Dubček. Vystupují i umělci, kteří 20 let nesměli vykonávat svoji profesi. I od nás se těchto demonstrací zúčastnilo mnoho občanů.

ODSTOUPENÍ VLÁDY A PREZIDENTA

Pod nátlakem veřejnosti odstoupila vláda. Pokus o sestavení nové vlády Ladislavem Adamcem skončil opět vlnou nesouhlasu. Vláda tedy znovu odstoupila a utvořením nové vlády byl pověřen Marian Čalfa. 10. prosince odstoupil Gustav Husák z funkce prezidenta.

VÁCLAV HAVEL PREZIDENTEM

Federálním shromážděním, pod vedením Alexandra Dubčeka, byl 29. prosince ve Vladislavském sále zvolen na dva roky do funkce prezidenta Václav Havel. Po svém zvolení se zúčastnil slavnostní ekumenické

mše ve Svatovítském chrámu, kterou vedl kardinál Tomášek.

VZNIK OBČANSKÉHO FÓRA V ROŽĎALOVICÍCH

V Rožďalovicích bylo Občanské fórum (OF) založeno 27. listopadu. Poprvé se sešli na hřišti TJ Sokol. Z těch, kteří zůstali v OF, tam byli: František Brůna, Ing. Jiří Vorel, Roman Dont, Ing. Petr Obadal a Zdeněk Svoboda. Na druhé schůzce 29. listopadu bylo sepsáno prohlášení OF, které podpořilo podpisem na 500 občanů Rožďalovicka.

GENERÁLNÍ STÁVKA

Hned v prvním dnu své existence se OF podílelo na přípravě generální jednohodinové stávky, i když spolupráce jednotlivých zástupců nebyla ještě koordinovaná. OF vzniklo rovněž ve Strojbalu, Domově důchodců a JZD. Stávka ve Strojbalu byla pouze manifestační. Pracovníci výrobní sféry podpořili stávku podpisem. Průvodu městem a manifestace na náměstí se zúčastnili zaměstnanci nevýrobní sféry, kanceláři a údržby. Na shromáždění poté promluvil Josef Kutmon a Vladimír Antoš. Během pár dní bylo celé město polepeno plakáty a hesly. Nejvíce jich bylo ve výlohách samoobsluhy. O hesla na sloupech a vratech domů se postarali studenti z Prahy, kteří k nám přijeli začátkem prosince autobusem z Prahy. Byli vyzbrojeni nejen různými ručně malovanými hesly, ale i tištěným provoláním různých osob a seskupení. V tisku také bylo poprvé uveřejněno „Několik vět“ a program „Charty 77“. Umělci a studenti jezdili po celých Čechách. I u nás se takového setkání uskutečnilo 4. prosince v sále radnice. Za herce se zúčastnil Ivo Niederle. V sále bylo přes 200 lidí.

PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ MNV

7. prosince konalo se poslední plenární zasedání tohoto roku. Bylo velmi napjatě očekáváno. Poprvé zde vystoupili představitelé Občanského fóra. První vystoupil František Brůna s rezolucí OF, dále hovořil mluvčí OF Vladimír Antoš. Obsáhlou zprávu o činnosti rady MNV a NV přednesl předseda MNV Josef Šmelhaus. Josef Švarc požádal o uvolnění z funkce poslance a člena rady MNV ze zdravotních důvodů.

NÁRODNÍ VÝBOR

Osazenstvo MNV se měnilo během roku třikrát. Byl změněn i název na „Obecní úřad“. Rada MNV se sešla během roku k jednání dvacetkrát. Po volbách do obecního zastupitelstva byla veřejná ustavující schůze obecního zastupitelstva a to se sešlo dvakrát.

ZMĚNA PŘEDSEDY MNV

V lednu se sešla rada MNV třikrát ještě ve starém složení pod vedením předsedy Josefa Šmelhause. Mimo pravidelná jednání se sešla rada MNV ještě 14. ledna bez pozvání předsedy MNV a tajemníka a zabývala se novým kádrovým obsazením MNV.

REZIGNACE PŘEDSEDY MNV

Na základě tohoto jednání ke dni 22. ledna rezignovali na funkci poslanců MNV – Josef Šmelhaus, Máša Knížková, Jaruška Habadová a Karel Meloun.

NOVÝ PŘEDSEDA MNV

Na plenárním zasedání MNV 25. ledna byla řešena volba nové rady MNV Rožďalovice, a to v tomto složení: předseda MNV: František Nešněra, tajemnice: Jarmila Šuková, členové: Jaroslav Taraba, Eliška Bělková, František Brůna, Josef Hančar, Jiří Kapras, Josef Severa, Josef Drobeček, Josef Drozen, Ludmila Holá.

VOLBY NEJVYŠŠÍCH ORGÁNŮ

V květnu se začínají objevovat plakáty stran a hnutí kandidujících do voleb do Federálního shromáždění a Národních rad. Dne 1. června byly na MNV předvolány dvojice, aby roznesly připravené hlasovací lístky. V sáčcích každý volič obdržel 39 hlasovacích lístků a poučení: 13 hlasovacích lístků s kandidáty pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění, volební kraj č. 3200 (byly to lístky s modrým pruhem), 12 hlasovacích lístků s kandidáty pro volby do České národní rady a prázdný hlasovací lístek a 14 hlasovacích lístků s kandidáty pro volby do Sněmovny lidu Federálního shromáždění. Na jaře byla založena Československá strana socialistická, jejímž předsedou byl Josef Hančar a 15. května byla založena Československá strana lidová a předsedkyní se stala Ing. arch. Žofie Vorlová.

VOLBY DO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ A NÁRODNÍ RADY

Dne 8. a 9. června proběhly samotné volby. Konaly se v nové obřadní síni na MNV. Volila většina občanů – kolem 98 %. Výsledky voleb byly přibližně stejné jako v celé ČR. S převahou vyhrálo OF, druhá KSČ, třetí Spojenectví zemědělců a venkova. Neprosadila se ani Československá strana lidová, ani Československá strana socialistická.

VOLBY DO OBEČNÍHO ZASTUPITELSTVA

V září začala příprava na další volby, tentokrát komunální. Nejvíce aktivity prokázala Československá strana lidová, které se podařilo sestavit nejvyšší kandidátku. KSČM do voleb nekandidovala.

KANDIDÁTKY PRO VOLBY DO OBEČNÍHO ZASTUPITELSTVA

Občanské fórum, Československá strana socialistická, Nezávislí kandidáti, Československá strana lidová, Sdružení nezávislých kandidátů – ani jedno seskupení nevzalo do svých kandidátek zástupce přidružených obcí Hasina, Ledečky a Podlužany. Volilo se 15 členů. Pověřené dvojice roznesly hlasovací lístky. Volby proběhly opět tajně. Každý volič si přichystal doma, koho bude volit, a za plentou vložil hlasovací lístek do obálky.

VÝSLEDKY VOLEB

1. Československá strana lidová – 3532 hlasů,
2. Občanské fórum – 2696 hlasů,
3. Československá strana socialistická – 1319 hlasů,
4. Nezávislí kandidáti – 881 hlasů,
5. Sdružení nezávislých kandidátů – 797 hlasů.

ZVOLENÉ OBEČNÍ ZASTUPITELSTVO

Pořadí není jenom podle hlasů, ale také podle podílů volebních stran:

1. Ing. arch Jiří Vorel 530 hlasů (ČSL), 2. František Kořínek 390 hlasů (OF), 3. Alois Frait 471 hlasů (ČSS), 4. Rudolf Valeš 484 hlasů (ČSL), 5. Vladimír Byčičtš 327 hlasů (OF), 6. František Nešněra 595 hlasů (nez. kand.), 7. Jaroslav Taraba 444 hlasů (sdruž. nez. kand.), 8. Ing. Martin Khun 477 hlasů (ČSL), 9. František Brůna 305 hlasů (OF), 10. Josef Košťák 358 hlasů (ČSL), 11. Jiří Severa 376 hlasů (ČSS), 12. Vladimír Šuk 261 hlasů (ČSL), 13. František Sedláček 279 hlasů (OF), 14. Jiří Stránský 228 hlasů

sů (ČSL), 15. Blanka Vosečková 249 hlasů (OF). Z těchto zvolených členů se vzdali kandidatury František Nešněra a František Brůna.

Zastupitelstvo bylo doplněno na 14 členů zástupcem OF Stanislavem Zímou. V případné rovnosti při hlasování má starosta dva hlasy. Starostou byl zvolen pan Jaroslav Šuk, místostarosta pan Rudolf Valeš.

KRONIKA ZÁKLADNÍ ŠKOLY:

Na základě událostí ze 17. listopadu jsme se už v prosinci začali oslovovat „paní učitelko, pane učitelé“. Všem byly dány k dispozici kádrové materiály.

Dne 8. ledna byla na škole rozpuštěna organizace KSČ. Členy nadále zůstali Oldřich Suchoradský a Vladimír Haken, ostatní členové vystoupili.

Došlo k rozhodnutí, že se nebude konat celostátní spartakiáda, pouze okresní vystoupení, žáci se mohli rozhodnout, zda budou i nadále nacvičovat. V nácvi-

pokračovali nejmladší žáci, mladší a starší žákyně.

30. března byl odvolán z funkce ředitele školy Oldřich Suchoradský, novým ředitelem jmenoval odbor školství Vladimír Lacinu.

Oslavy Svátku práce byly poprvé zcela v kompetenci obce. V půl desáté se občané sešli na hřišti. Žáci školy předvedli skladby, které nacvičují na tělovýchovné slavnosti, následovaly sportovní soutěže dětí i dospělých. Účast byla velmi dobrá.

Dne 24. května se konala schůze odborové organizace. Místo ROH jsou ustaveny odborové svazy.

Ze školy odchází na vlastní žádost Oldřich Suchoradský na základní školu do Křince.

Toto jsou zápisy z kronik, jak je zaznamenali tehdejší kronikáři.

Zpracoval
Rudolf Valeš

Rožďalovice v roce 1939

Na podzim roku 1938, kdy byla první československá republika svými spojenci opuštěna a vydána na milost a nemilost Hitlerovu Německu, se začíná psát drama českého a slovenského národa. Strategické a hospodářské zmrazení republiky připravilo cestu k její úplné likvidaci v březnu 1939, kdy byly české země okupovány německou armádou a jako protektorát Čechy a Morava byly začleněny do Velkoněmecké říše. Jak tento nesmírně tragický rok v Rožďalovicích v kontextu doby zachytil kronikář Vojtěch Vavrouš, se dočítáme v obecní kronice...

Události kolem naší republiky počaly nabývat hrozivých rozměrů a měly rychlý spád vlivem krvelačných Germánů z Říše. Všude bylo viděti stísněnost, neboť žádný občan v republice nemohl předvídati, co všechno nám rok 1939 přinese, co nám Němci připraví, a národ měl obavy veliké.

Dne 17. ledna 1939 byla sice schůze obecního zastupitelstva, ale projednávaly se jen věci nejnutnější. Obec tehdy uplatila 20 000 K na regulační dluh tak, že byl snižen na 80 000 K. Byla provedena revize na zlepšení okresní silnice Jičín – Libáň – Nymburk a Jičín – Rožďalovice – Nový Bydžov. Toho roku vybírány obecní přírázky 125 % k dani činžovní a 156 % ke všem ostatním daním, přírážkám podléhajícím. Přírázky byly o 112 % nižší nežli roku 1938.

NĚMCI V ROŽDALOVICÍCH

Počasí bylo střídavé, a trvalo tak do osudného dne, kdy naši republiku Československou zabrali a okupovali Němci. To se stalo 15. března 1939. Den předtím odtrhlo se Slovensko a Podkarpatská Rus od země České a Moravské a stalo se republikou s prezidentem knězem Dr. Tisem. Jak jest zapsáno, dne 15. března bylo deštivo se sněhem, velký vítr, když v ranních hodinách zaplavili Němci naši milou vlast. Došli se také přes naše město od obce Hasi-na, od kostela Husovou ulicí, přes náměstí ulicí Melantrichovou dále ke Křinci do Nymburka. Někteří odbočili do ulice Tyršovy, pravděpodobně, aby navázali spojení na vojsko od Košíka. Přijeli na motorech jako čerti, buď jednotlivě, nebo na přívěsných vozících se samopaly v ruce. Nastala stísněnost a smutek v národě. Občanstvo se zaťatými pěstmi, mlčky, v duchu s klet-

bou na rtech vítalo vetřelce Němce. Aby věděli, kudy se k nám dostali, nechali narážeti asi 1 m vysoké kůly, které byly natřeny černými pásy. To prý, až od nás pojedou zpět, až od nás budou utíkat, aby nezabloudili. Tak projížděli celý den. Každé město bylo obsazeno. Od té doby nastala našemu národu doba útisku a poroby. Hned se to projevilo v tom, že na vývěsních cedulích objevily se německo-české vyhlášky o chování se občanstva k okupantům. V Rožďalovicích se bubnovalo, aby občané chovali se klidně a byli k německému vojsku zdvořilí a ochotní, zvláště na dotazy, aby se odpovídalo. Tímto dnem 15. března 1939 byl zaveden v Čechách a na Moravě nový prapor se skobovým křížem. Skobový kříž byl v bílém kruhu na červeném poli.

V tomto dni zemřela v hradecké nemocnici žena pana Josefa Karáska, matka dvou dětí, pilná sokolka. Byl proto k počtě zemřelé vyvěšen smuteční prapor z městské radnice, kde byla spolková místnost rožďalovického sokola. To se Němcům nelíbilo, že jediný prapor, ještě k tomu černý, visí na přivítání nevítaného kata. Proto dali Němci tento prapor sejmuti.

Vyhlášky, jak jest o nich již zmínka, dal vylepiti velitel německého vojska. Papír byl červený a tisk černý se znakem německé orlice. Text vyhlášky byl německo-český, ve kterém se napomínalo občanstvo ke klidu a slušnému přijetí německého vojska. Proti rušitelům bude přísně zakročeno. Tak začala českému národu kalvárie utrpení, nevymáhá ani některé občany městečka Rožďalovic. Bylo také nařízeno, že hostince a obchody musí býti v 8 hodin večer uzavřeny a také nikdo po této době nesmí býti na ulici. V důsledku tohoto opatření činilo občanstvo ve dne nákupy zboží, ať potravin, textilu, nebo obuvi.

Jinak se pracovalo klidně, každý byl v očekávání věcí příštích, ale záložny vyplácely z vkladů pouze 200 K. Proti Židům nastalo ze strany okupantů mocné hnutí a mnoho hrubosti. Byli zatýkáni a vězněni. Židovským advokátům vzato právo rozhodovací.

Tehdy zůstalo v Rožďalovicích šest říšských vojáků, kteří byli ubytováni v zámku milosrdných sester. Tam byli i stravováni. Dne 16. března spojila se německá vojska v zabrání v naší matičce Praze. To bylo něco strašného a osudového pro měs-

to Libušino. A jako navzdory nám a našich měst přijel do Prahy Hitler, aby potupil příchodem dějiště našich českých králů, náš Hrad, kde se díval na naši Prahu. Byly vydány známky 60 h fialová a 1,20 K červená, jak se Hitler dívá na Prahu. Všechny ostatní známky byly přetištěné na známky protektorátní.

Dne 18. března 1939 nařízeno odevzdati veškeré zbraně střelné i sečné vyhláškou. Kdo však neučiní, bude přísně potrestán. V Rožďalovicích se odevzdalo mnoho kusů zbraní všelikého druhu, které však někteří majitelé více nespatriili. A tak šla vyhláška jedna za druhou. Byly také v domech vyvěšeny seznamy se jmény občanů v domech bydlících.

Němci klamali cizinu tím, že takzvaně vyvábili z jednoho hrnce pro chudé občany, kteří se nechali zlákat a pro jídlo tak jmenované „blemt“ si chodili. Těch kuchyní bylo mnoho, byla i zde v Rožďalovicích u obecné školy. I občané někteří si tam chodili z obecních domků pro jídlo. To všechno bylo fotografováno, mnohdy museli ti, kdo pro jídlo přišli, sepnouti ruce, a to vypadalo, že zde v republice byl hlad, a Němci nás vzali proto pod svou ochranu. Toto vyvařování však naše okresní města musela financovati, zaplatiti.

Aby se Němcům dobře u nás jedlo, pilo a nakupovalo, byla upravena naše koruna k říšské marce v poměru 1 : 7,50, později 1 : 10. Tj., my jsme museli za znehodnocenou německou marku zaplatiti 7,50 K, později 10 K. To mělo na náš obchod neblahý vliv, neboť Němci skupovali, co se dalo, a pomalu nebylo našich korun. K nízké úpravě naší koruny mohli Němci výhodně nakupovati. Zboží veškeré bylo opatřeno číselnou cenou a nesmělo se zdražovati. Ke všemu byla úředně stanovená cena. Cena tuku ovšem stoupla, máslo nebylo k dostání. Jezdilo se nakupovat z okolí do Rožďalovic, za krátký čas nebylo v obchodech zboží. Za vajíčko se platilo 60 h až 70 h, máslo za 20 K za 1 kg.

ŽIVOT VE MĚSTĚ

Protektorem Čech a Moravy stal se šlechtic Neurath. Při jeho nástupu v Praze byla slavnost, na kterou musely i školní děti a spolky. Po zřízení protektorátu byla Národní jednota změněna v Národní souručenství. Tehdy 5. února byla v radničním

Husova ulice v období protektorátu

sále v Rožďalovicích veřejná schůze Národní jednoty. Byl zde senátor Vlk, poslanec Holeček a starosta Poděbrad Caňkář. Tehdy byl sál přímo nabit občany.

V dubnu se bubnovalo, že venkovští z obcí musí zase chodit do města na trh, jestli budou prodávati z domu, budou potrestáni. Dále se zakazovalo pálení čarodějnic, rovněž bylo zakázáno oslavovati 1. máj, zkrátka byly zakázány průvody, schůze a zábavy.

Dne 2. května byl nařízen sběr starého železa, textilií a kůže a korku. Sběr nařízen dětem ze škol. Na Hitlerovy narozeniny byly na budovách, ve kterých byly státní úřady jako pošta, četnictvo, školy a městský úřad, vyvěšeny prapory se skobovým křížem. Toho dne 20. dubna byly veškeré obchody zavřeny jako v neděli, v polích se však pracovalo.

Dne 5. července, na svátek Cyrila a Metoděje, byla část nového postaveného hřbitova vysvěcena. O senoseči mnoho přšlo, seno se podkalilo a nebylo k potřebě. Bylo potom na mnoha místech spáleno. Dne 16. července o rožďalovické pouti byla silná bouře s vichřicí, mnoho starých stromů bylo polámáno. Žně, které po pouti začaly, byly celkem pěkné, neboť obilí se dobře sklídilo a málo sypalo. Dne 7. srpna zkoušel hasičský sbor výkonnost ve stříkání nově zakoupené motorové stříkačky na dva proudy, tato novota vylákala mnoho občanů na podívanou, což způsobilo veliký obdiv.

Školy v září byly všechny uzavřeny proto, že vypukla ve městě nakažlivá dětská obrna. Sice žádné dítě neumřelo, ale nemoc u tří dětí probíhala dost zdlouhavě (u Lukavcové, Chamrové a Řehákové), neboť všechny tři případy byly dosti vážné.

Dne 15. září měl zdejší fotograf Josef Voseček plno práce. Každý občan se měl dáti fotografovati za účelem vystavení občanské legitimace – lhůta byla prodloužena do 25. září. Mnoho občanů žádalo tehdy o vystavení domovských listů. Němci v Rožďalovicích konali cvičení pochodová i se zbraní. Dlužno vzpomenouti, kterak dne 12. srpna konalo říšskoněmecké vojsko cvičení ve střelbě. Střílelo se v samém městě, na náměstí, v ulicích i směrem k Židáku. Stříleli z pušek, z automatů i ze strojních pušek. Obyvatelé byli ze střelby rozrušeni, žádný nevěděl, co se to děje, neboť nikdo na střelbu nebyl připraven.

Dne 20. září vydávány listky na mýdlo a dne 24. září dvojjazyčné listky potravi-

nové. 21. září bylo zdraženo pivo 1 litr o 60 h, víno o 10 K, cigarety o 30 h na 50 kusů. Příplatek byl válečná daň. V měsíci říjnu mnoho přšlo, řepa se špatně dobývala, zelí šlo také špatně pro vlhko, nemohlo se ani orati. Selo se proto velmi pozdě i po sv. Martinu.

Drahota stoupala. Máslo se těžko koupilo a načerno se kupovalo za 40 K za 1 kg, ovšem každý si ho sehnal na venkově sám. Vejce bylo 1 kus za 1 K. Hladová husa se prodávala za 50–55 K, krmená za 160 K a hladová kachna za 24 K, kuřata za 12–18 K. Na potravinové lístky obdržela osoba $\frac{1}{4}$ l mléka na den, $\frac{1}{4}$ kg másla na týden, dále 900 g chleba nebo mouky, 7 dkg omastku, 40 dkg cukru, 60 dkg potravin, 1 vejce všeho na týden. Protože tehdy proběhla mezi občany zpráva, že budou porážky vepřů zakázány, tak se zabíjelo denně mnoho vepřů.

Veliké překvapení přišlo do Rožďalovic přísnou vyhláškou, kterou se nařizovalo, aby všichni držitelé zbraní tyto ihned odevzdali i s náboji, u koho bude zbraň nalezena, bude zastřelen. Občané odevzdávali zbraně i s náboji na městském úřadě, kde pan důchodní Dovolil dával na odevzdané zbraně potvrzení. Zbraní byl velký počet a majitelé se s nimi více neshledali. Lovcům z povolání byly poskytnuty ústupky.

Městský úřad vydával kmenové lístky na uhlí, každý občan musel udati, kolik spotřeboval uhlí za minulý rok a kde toto odebíral. Uhlí bylo velice málo. Bylo nařízeno přísné zatemnění oken od večera až do svítání. Každý si měl opatřiti náhradní světlo, neboť elektrický proud se vypínal. Nastala velká shánka po lampách, kterých pomalu již nebylo.

Legionářské spolky byly rozpuštěny a jmění spolků bylo zabaveno. Stavitel Václav Šimáček, starosta jednoty sokolské v Rožďalovicích, byl gestapem odvezen. Byl až v Žitavě, ale za čtyři dny byl propuštěn. Bylo plakátováno, že Židé nesmí navštěvovati biografy, hostince, plovárny. Choditi do obchodu na nákup povoleno jen v určitých hodinách. Kam Židé nesměli, byly vývěsky dvojjazyčné „Židům vstup zakázán“. Obchody, kde nakupovali, byly označeny, že jest jim nákup povolen. Byly ustanoveny noční hlídky občanů. Velitelem byl pan Jenda Rajman, knihář v Rožďalovicích, který také rozdělával službu. Němci koncem září přijeli do zámku, ve

kterém byli nemocní a přestárlí lidé a sepi-sovali lůžka. Účel však nikdo nevěděl.

Bylo také nařízeno vyhláškou, že Židé mají odevzdat radiopřijímače. Oznámeno ještě, že poslech cizího rozhlasu jest zakázán. Později bylo mnoho občanů vyslýcháno gestapem na četnické stanici za tento poslech zahraniční, ale nikomu se nic nestalo. Ač se veřejně mluvilo, zvláště ráno, co jest nového a co hlásil Londýn nebo Moskva, odkud se vysílalo česky. Budovy, kde byly státní a veřejné úřady, jako městský úřad, četnická stanice, pošta, dráha, byly dány dvojjazyčné nápisy, německý napřed.

Dne 17. listopadu vyvrcholila germánská tvrdost a barbarství, když byly zavřeny české vysoké školy. Byly studentské demonstrace, při kterých zahynul student Opletal. Když byl jeho pohřeb, který byl zakázán, byli přítomni téměř všichni studenti v plném počtu a za zpěvu národních písní pochodovali ulicemi. Nesli i různá hesla. Průvodu se zúčastnili i vysokoškolák Jan Matouš z Rožďalovic a dva bratři Erbenové z Doubav. Uzavřením vysokých škol byly také rozpuštěny studentské spolky. V Rožďalovicích rozpuštěn spolek „Lindner“.

Dne 17. prosince bylo bubnováno, aby se občané hlásili na práci, hlavně nezaměstnaní, potřebovali tesaře za dobrý plat, ale přihlásilo se jich málo. V roce 1939 vystavěl nový domek pan Jirků v ulici Čsl. legií a pan Antonín Žďánský, rovněž v ulici Čsl. legií. V Lindnerově ulici přestavěl domek poštovní Vojtěch Vavrouš a paní Olga Trčková.

Mezi obcí Rožďalovice a Zámostí byly změněny katastrální hranice, za komisionální šetření v tomto směru zaplatilo město 300 K. Panu Jaroslavu Mojžíšovi, drogistovi v Rožďalovicích, bylo povoleno koncesí prodávat jedy, medikamenty a preparáty k účelům léčebným, pokud jejich prodej není vyhrazen výlučně lékárníkům a prodej umělých minerálních a zřídelných výrobků.

Konal se výlov ryb v rybníku na Holí, bylo vyloveno 360 kg kaprů a prodávali je pouze místním občanům rožďalovickým za přiměřenou a stanovenou cenu, tj. 10 K za 1 kg. Ryby byly rozebrány za tuto cenu všechny. Rákos z rybníka na Holí prodán byl do Bakova nad Jizerou ku zpracování rákosového zboží za 800 K.

Připravila Marcela Ešnerová

O myslivosti a její minulosti

S přicházejícím podzimem se myslivci chystají na období honů, které je vlastně vyvrcholením jejich celoroční práce. V dnešní době jsou myslivci organizováni v mysliveckých spolcích, starají se o zvěř celoročně, sledují její počty a dbají na to, aby se nepřemnožila nebo nevyhynula.

V dřívějších dobách, kdy byl lov zvěře součástí obživy obyvatel, neexistovala žádná pravidla lovu a každý lovil, kde chtěl. Když však nastalo poddanství a z původních zemanů staly se vrchnosti, přivlastnili si jak vladařové, tak šlechta právo myslivosti. Lov se mohl provádět pouze na vlastních pozemcích, a jelikož vrchnost byla majitelem téměř všech pozemků, poddaným místo dřívější svobody honitby zbyla robotní povinnost nadháněti. Honební roboty byla vrchností hojně využívána. V té době bylo také přísně trestáno pytláctví a pytlák mohl být odsouzen i k smrti. Poddaným na pronajatých pozemcích působila zvěř škodu. Na některých panstvích bylo vyhánění zvěře a oplocování těchto pozemků zakázáno.

Teprve řádem o myslivosti z 28. února 1786 směla být černá zvěř chována jen v oborách a škoda způsobená zvěří měla se poddaným nahrazovat. Císařským patentem ze dne 7. března 1849 zrušeny byly honební roboty a povoleno majitelům souvislých pozemků ve výměře nejméně 200 jiter (115 ha) provozovati myslivost na této půdě. Obcím bylo dáno právo myslivost pronajímat nebo ji dát provozovat ustanoveným znalcem. Honební zákon z roku 1866 platil až do března 1939.

PRVNÍ PRONAJMUTÍ MYSLIVOSTI

V ROŽĎALOVICÍCH (z *Kroniky Rožďalovic*) Zrušením poddanství připadlo též právo k provozování myslivosti, kteréhož až dosud výhradně vrchnosti užívaly, veškerým držitelům pozemků společně. Poněvadž však jednotlivci toho práva velmi nadužívali, byl dne 7. března 1849 vydán honební zákon, dle paragrafu 5 povolovalo se provozování honitby toliko těm gruntovníkům, kteří by drželi nejméně 200 jiter spojených pozemků. Na ostatních pozemcích, ležících v katastru jednotlivých obcí, udělilo se za touž podmínkou právo toto podle paragrafu 6 a mělo se buď nerozdílně pronajmouti, nebo oprávněným znalcem pro-

vozovati, čistý pak výnos každoročně mezi jednotlivé gruntovníky dle rozsáhlosti jejich pozemku měl se rozdělit.

Zastupitelství obce Rožďalovice se usneslo dne 31. října 1850 k pronajmutí honitby na gruntech k obci příslušejících, což se dne 4. prosince 1850 cestou veřejné dražby stalo a nájemcem se stal Václav Rektorys z domu č. 58, za ročních 122 zlatých 45 krejcarů. Záměstí občané, ku katastru obci rožďalovické příslušející, pronajali však právo honitby již dříve na svých pozemcích. Mimo to hospodářský úřad kněžny Heleny z Lobkovic zanesl protest ohledně přivtělení knížecího lesa Strašáku k honebnímu okrsku rožďalovickému. Proto předsevzat po jeho vyřízení nový pronájem 31. března 1851, při kterém výnosem c. k. hejtmantství v Jičíně honební právo se pronajalo nejen na pozemcích katastrální obce Rožďalovice, ale i v lese Strašáku. Nájemcem se stal Jan Rektorys z domu č. 84, za roční nájem 113 zlatých.

Dle nařízení z 15. prosince se právo samostatného provozování myslivosti obcím udělené zrušuje a dle paragrafu 3 a 5 zákona z roku 1849 toliko pronájem povoluje. Následkem vyššího nařízení předsevzat byl 27. července 1853 u c. k. podkrajského úřadu v Jičíně nový pronájem myslivosti v katastru obce Rožďalovice a nájemcem se stal na 5 let Ferdinand Nechánský, který však jako voják úředního stvrzení nenašel. Pronájem 29. srpna 1853 obnoven a nájemcem potvrzen Jan Šviha v zastoupení Její Osvícenosti kněžny Heleny z Lobkovic proti roční činži 140 zlatých.

I při následujícím pronájmu dne 30. dubna 1858 u c. k. okresního úřadu v Libáni na-

Myslivec na dřevorytině Josta Ammana z r. 1568 (zdroj: Wikipedia)

jala honitbu vrchnost na 5 let, a to v katastru Rožďalovice za 120 zlatých 75 krejcarů, v katastru žitovlickém za 42 zlatých a v katastru podolském za 55 zlatých 6 krejcarů, přičemž se zároveň zřekla podílu, jenž jí podle honebního zákona připadnouti měl. Dne 28. prosince 1863 opět pronajata honitba vrchnosti za 170 zlatých, kdežto obec Žitovlice a Podolí právo honební téže vrchnosti za dřívější nájemné přenechaly.

Když však 1. června 1865 nový zákon honební vydán byl, dle něhož správa honitby zvláštnímu výboru pětičlennému ze společenstva honebního volnému připadla, který ji mohl buď pronajmout, nebo ve vlastní režii vésti, usnesl se výbor dne 28. prosince 1866 právo myslivosti dnem 1. února 1867 vlastním znalcem ve vlastní režii provozovati, při kterémž usnesení i nadále zůstalo. Téhož dne 28. prosince 1866 zvoleni Václav Nechánský, Tomáš Rektorys, František Thám, František Němeček a Václav Třmínek ze Zámostí. Předsedou Václav Nechánský. Znalcem zvolen Václav Rektorys z domu č. 58.

*Zpracoval
Rudolf Valeš*

Léta 1951 a 1952

Uplynulo pět let od založení Rybářského spolku v Rožďalovicích. Někteří rybáři již od spolku odešli, noví členové přicházejí. Zvláště v Libáni se začíná tvořit početná skupina rybářů – je mezi nimi i první žena rybářka – paní Růžena Kalinová z Libáně. Rozšířením revíru po Zábrdovici přichází i více členů z Křince. V roce 1951 je tak organizováno celkem 68 rybářů: 45 z Rožďalovic, 12 z Libáně, sedm z Křince a čtyři z Kopidlna.

Po znárodnění rožďalovického velkostatků zůstaly sádky na Hasině opuštěné. V polovině roku 1950 pronajal Státní statek Rožďalovice rybářům sádky za roční nájem 1200 Kč. Na podzim toho roku rybáři koupili 282 kg kapří násady, na sádkách je zakomorovali a na jaře 1951 rozvezli po revíru. Hospodář Vojtěch Vysoudil koupil od státních rybářů kapří plůdek na osazení sádek. Je to první krok rožďalovických rybářů k vlastnímu odchovu této ryby.

Místní národní výbor (MNV) v Dymokurech dokončil zestátnění majetku patřícího Rudolfo Czerninovi. Od roku 1951

patří do našeho rybářského revíru Štítarský potok (Dymokurka) včetně splavu pod rybníkem Pustý, Smíchovský potok (Komárovka) včetně splavu pod rybníkem Komárov. Z historie komárovského splavu – ve stavebních kamenech je vyryto: „1860“, „oprava 1877“, „DUDA 1923“. Komárov se v příštích letech stane velmi oblíbeným místem našich rybářů.

Čtrnáct dnů po zahájení rybářské sezony dne 3. července 1951 přitekla Libáňským potokem pohroma, které v dalších letech říkali rybáři „kvasnička“ nebo „sajrovka“. Národní podnik droždárna Libáň zvyšuje produktivitu výroby. Odkalovací jímky v tomto podniku nestačí pojmout množství odpadní vody a toho dne přetekly. Odpadní voda z droždárny otráвила ryby od Hasiny dolů v celém povodí Mrliny. Rybáři zachraňovali, co se dalo. Omámené ryby převáželi do čisté vody na splavy Bučice a Hasina.

Několik případů pytláčení řešilo i Místní oddělení Sboru národní bezpečnosti v Rožďalovicích. Rybářský spolek vybral na pokutách za pytláčení 2000 Kčs. Dle dostupných informací platili přistižení ob-

čané pokutu ve výši 50–100 Kčs. Byla to první velká otrava ryb z libáňské droždárny. Řeka se z toho v tomto roce již nevzpamatovala. Podzimní řepná kampaň dokonala dílo zkázy.

Tato událost velmi negativně zasáhla do života a činnosti zdejších rybářů. Násadová ryba se nekoupila, do konce roku se již žádné peníze neutratily. Celkový příjem rybářského spolku za rok 1951 byl 21 092 Kčs, na vkladní knížce zůstalo 19 533 Kčs.

Jarní povodeň v roce 1952 vrátila do řeky ryby a nové události v životě rybářů daly zapomenout na pohromu z roku 1951. Výroční schůze rybářského spolku se konala v neděli 11. května 1952 v hotelu Záložna. Hospodář Vojtěch Vysoudil oznamuje členům, že MNV v Rožďalovicích pronajal rybářům za roční nájem 300 Kčs Zámostský rybník. Na vlastní náklady si ho však rybáři musí dát do pořádku. Předseda spolku Vojtěch Vavrouš seznamuje přítomné s přípravou nového rybářského zákona, který má vstoupit v platnost od příštího roku. Co se již vědělo, byla změna názvu rybářského spolku na Lidový rybářský spolek v Rožďalovicích.

Bývalé sádky na Hasině (foceno při jarní povodni)

Brigáda členů Lidového rybářského spolku na bučickém splavu v roce 1952. Zleva stojí: Ladislav Horák, Ladislav Tesař, Josef Vyhnánek, pod nimi zleva: Josef Kufr, Vojtěch Vysoudil, Otakar Ovsík

Na této fotografii je zachycen Bučický mlýn v době, kdy zde byl katr a řezalo se dřevo. Zleva sedí: Vojtěch Vysoudil, Josef Vyhnánek, Ladislav Tesař, Jaroslav Malý, za nimi stojí Ladislav Horák

V letních měsících začali rybáři s úpravami Zámostského rybníka. Opravili vypustní zařízení, vysekali rákos, z části rybníka odstranili bahno. Náklady na úpravu Zámostáku činily 11 140 Kčs. Dne 10. července 1952 vyplatila pojišťovna rybářům 17 500 Kčs jako náhradu za otravu ryb od droždárny Libáň. Těchto peněz je použito na nákup ryb od státních rybářů při jejich podzimních výloveh. Začátkem prosince odjíždí hospodář Vysoudil do Kolína. Ry-

bářská škola Vodňany zde pořádá školení hospodářů pod záštitou Poříčího svazu v Kolíně. Celkový příjem Lidového rybářského spolku za rok 1952 byl 43 150 Kčs. Hospodaření končí zůstatkem 17 622 Kčs. Správnost údajů potvrdili revizoři spolku František Vodička a Jaroslav Sedláček.

Dne 29. října 1952 schválilo Národní shromáždění Československé republiky rybářský zákon č. 62. Dne 19. prosince je k tomuto zákonu vydána vyhláška č. 363

a nový jednotný rybářský řád. První jednotný rybářský řád z roku 1952 rozpracoval problematiku sportovního rybolovu dopodrobna a daleko přežil svou prozíravostí dobu, ve které byl stvořen. Jeho základní pravidla, až na drobné změny, platí dodnes. Zde se začíná rozvíjet další etapa v činnosti Lidového rybářského spolku v Rožďalovicích.

Jan Nožička

Létající potápěč

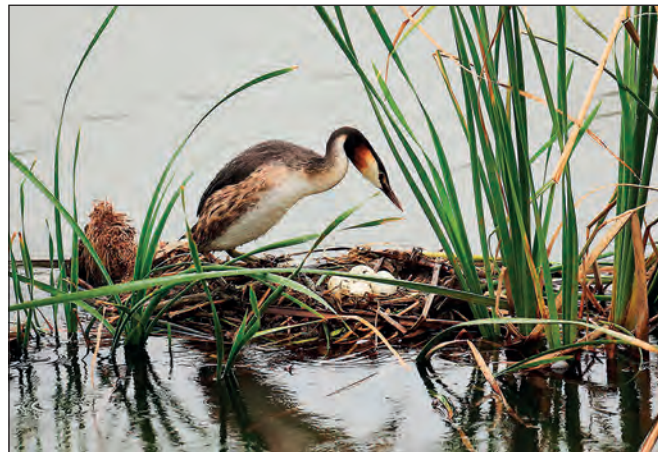
S koro na každé jarní procházce můžete cestou okolo rybníka zahlédnout na vodní hladině esovitě stočený krk zakončený docela dlouhým, špičatým zobákem. Čas od času zmizí na pár desítek vteřin pod hladinou, aby se o kousek dál vynořil, často s malou rybkou v zobáku. Potápka roháč (*Podiceps cristatus*) tak dělá čest svému jménu.

Potápění je opravdu nejnápadnější adaptací tohoto ptačího druhu. Je mu podřízena celá stavba těla. Aerodynamický podlouhlý tvar trupu a krk porostlý měkkým, velmi hustým, vysoce vodotěsným peřím. Pánevní končetiny jsou umístěny až na konci těla, podobně jako u tučňáků, pro lepší a rychlejší kormidlování pod vodou. Kromě toho všechny klouby na končetinách jsou pohyblivé ve všech směrech. Na prstech běháků nejsou sice na rozdíl od většiny jiných vodních ptáků plovací blány, ale kožní laloky, které jejich funkci více než dokonale nahrazují. Svrchu je potápka roháč celkově tmavá s černými křídly, hnědým hřbetem a boky, světlými lícemi a již zmiňovaným zašpičatělým, tmavým zobákem. Spodní strana těla je bílá, končetiny olivově zelené, od kořene zobáku k oku se na její hlavě táhne silný černý pruh. Na jaře ve svatebním šatě je zcela nezaměnitelná a nápadná zejména svou tmavou chocholkou a výraznými roztažitelnými límcovými

vými pery, která jsou tmavě hnědá s černými konci. Obě pohlaví se zbarvením nijak viditelně neliší. Co je ale pro všechny zástupce potápek charakteristické, jsou jejich nápadné svatební tance. Pár na vodní hladině společně vytváří „taneční“ kreace synchronizovaným obeplouváním se a otáčením svých dlouhých krků navzájem, odplouváním a připlouváním k partnerovi, přinášením „dárků“ v podobě vodních rostlin nebo drobných rybek.

Zatímco ve vodním živlu je potápka jako doma, na souši nebo ve vzduchu působí nemotorným dojmem. Létá přímočaře a dosti rychle, neboť její křídla v porovnání s tělem jsou poměrně malá a uzpůsobená spíše plavání pod hladinou než letu.

Potápka roháč obývá prakticky všechny typy vod. Zastihnout ji můžeme jak na velkých, hlubokých vodních plochách, tak na malých zarostlých rybníčkách s dostatečně zastoupeným porostem rákosin na jejich okrajích. V Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky ji můžeme vidět snad na všech

rybníčkách i na pomalu tekoucích vodních tocích. I hnízdo je velmi úzce spjato s vodou. Je umístěno nejčastěji na polehlém trsu rákosu nebo plovoucích rostlinách a 3–6 světlých vajíček často leží na tenké vrstvě vody. Hnízdo oba rodiče po celou dobu inkubace dostavují a opravují rostlinným materiálem. Při opuštění hnízda vejce zakryjí rostlinami z okolí hnízda. Česrstvě vylíhlé mladé potápky jsou legračně černobíle pruhované.

Přestože jsou potápky velmi otužilí ptáci, naše populace odlétají do Středomoří. Tah probíhá hlavně v noci, čímž snižují riziko ohrožení od predátorů, vzhledem k jejich nepříliš dobrým letovým schopnostem.

Vladimír Šoltys

Hřib růžovník – opravdový klenot

Pozorní čtenáři si možná vzpomenou na obrázek zajímavého hříbu, který jsem publikoval právě před dvěma lety. Mimochodem, název článku: „Léto 2017 – houbařské žně“ (Rožďalovicko 3/2017) zní s ohledem na poslední dvě léta skoro neuvěřitelně. Ale zpět k houbě.

Měla narůžovělý klobouk a bohužel uříznutou téměř polovinu třeně (houbu jsem sebral křineckému houbaři, který odcházel z lesa u Komárovského rybníka). Většina členů redakční rady fotografii ani nechtěla otisknout, nakonec jsem si prosadil svou – především proto, že se jednalo o doklad mimořádného nálezu. Na fotografii byl totiž hřib růžovník (*Butyriboletus fuscroseus*) z nově objevené, v pořadí teprve šesté (!) lokality v Čechách. A přitom se jedná o houbu popsanou Františkem Smotlachou už před více než sto lety. Je to velmi vzácný druh, dokonce vzácnější než některé druhy chráněné. Navíc je možná jeho záměna s některými podobnými druhy (např. hřibem přívěskatým), neboť barva jeho klobouku je velmi proměnlivá. Naši přední odborníci – Josef Šutara a Václav Janda – ve svém Atlase hříbovitých hub uvádějí: „klobouk... hnědorůžový nebo hnědočervený, později někdy částečně vybledající do okrova, na otláčených místech tmavnoucí.“ Je-li však narůžovělá barva potlačena,

pak může determinaci usnadnit barva dužniny, která po rozkrojení modrá. Jenže to je zase znak typický pro podobný hřib Fechtnerův... Takže práce pro opravdu zkušeného mykologa. U tohoto druhu jsem ostatně také skončil, když jsem v oboře Kněžíčky v úterý 24. června 2008 (v 15.30 hod.) našel několik plodnic pro mě neznámých hřibů. Houby jsem odvezl k určení výše zmiňovanému V. Jandovi a ten je okamžitě určil jako růžovníky, o kterých jsem v té době neměl ani potuchy. Několik dalších let jsem s Václavem lokalitu navštěvoval a občas jsme měli

štěstí – přiložené fotografie pocházejí právě z obory. Později byl tento letní druh nalezen ještě na Kozí hůře u Žehuně. V naší oblasti se kromě uvedeného Komárovského rybníka vyskytuje také u rybníka Pustého. Potěšitelné je, že i v letošním roce, přes veškerou mizerii, jsem lokalitu na „Komáráku“ nálezem jedné plodnice potvrdil (26. srpna).

Za klenot nejčastěji považujeme něco velmi vzácného, nebo krásného. Hřib růžovník spojuje obě vlastnosti – je opravdovým klenotem.

Jiří Rejsek

Zrcadlo 2019

Tak jsme letos oslavili výročí. Už 20 let se každoročně v druhé polovině prázdnin schází na rybníku Zrcadlo parta kroužkovatelů a celý týden odchyťávají a kroužkují populace rákosinových druhů ptáků. Letos nám počasí příliš nakloněno nebylo. Už dlouho nepamatují rok, kdy bychom tak často stahovali odchyťové sítě z důvodu deště, jako letos. Je ale pravda, že pamatujeme léta, kdy byly sítě staženy neustále, ať už kvůli dešti, nebo naopak kvůli vysokým teplotám. Letošní akce se zúčastnilo sedm kroužkovatelů, ale jako každý rok i mnoho dalších účastníků, hostí a příznivců ptactva. Přestože byly sítě často stažené, početnost i druhová pestrost odchytených a okroužkovaných ptačích druhů byla opravdu podařená. Velkou pozornost vzbudily samozřejmě takové atraktivní druhy jako ledňáček říční, sýkořice vousatá, slavík modráček. Za další potěchu a důkladné fotografické zdokumentování ale stály i další druhy, které se zde nechytají každý rok, např. křepelka polní, linduška lesní, strakapoud velký. Hned první den odchyty se na naši odchyťovou akci přijela podívat redaktorka Českého rozhlasu Hradec králové paní Vladislava Wildová. Její reportáž jsme si hned druhý den společně vyslechli přímo na Zrcadle. Moc se jí to povedlo. Téměř každý rok se nám na Zrcadle podaří odchyťit něco opravdu zajímavého. V mi-

nulosti to byl třeba leucistický rákosník obecný či strnad obecný, sýkora modřínka lutino nebo odchyty vzácného rákosníka tamaryškového. Letošní ročník se také může pochlubit jednou velkou zajímavostí. Při večerním odchytu vlaštovek nocujících v rákosí byl odchyten zajímavý exemplář, ze kterého se vyklubal kříženec vlaštovky obecné a jiříčky obecné. Jedinec vykazoval znaky charakteristické pro oba dva rozdílné druhy, avšak s daleko menší intenzitou i méně výrazným zbarvením. Bílý kostřec a temně modré temeno hlavy typické pro jiříčku, vidličnatý ocas a červeně zbarvené hrdlo zase prozrazovalo vlaštovku. Další milým „setkáním“ byla samice sla-

víka modráčka, která byla přesně na den před rokem kroužkována zde na Zrcadle. Přiletěla se na nás po roce zase podívat. Celkem bylo odchyteno a okroužkováno 42 ptačích druhů v celkovém počtu 1511 jedinců. Dvacet let je za námi. Žádné velké oslavy se nekonaly, ani nebyl čas. Stejně jsme každý večer kroužkovali vlaštovky až do půlnoci. A ráno v pět zase na první kontrolu k sítím. To kulaté číslo nás donutilo trochu se zamyslet nad tím, kudy dál. Zda v odchycích pokračovat v nezměněné podobě i v dalších letech, nebo vymyslet nějakou inovaci. Tak snad nás do příštího roku něco napadne.

Vladimír Šoltys

Další suché léto

Zatímco přelom června a července se nesl ve znamení supertropických teplot (35–37 °C, červen se celkově stal nejteplejším od roku 1961), začátkem prázdnin se ochladilo a teploty byly podprůměrné. Teprve v poslední dekádě začaly teploty šplhat na letní hodnoty, v závěru období pak opět překračovaly i tropickou třicítku. Nejteplejším dnem se stal čtvrtek 25. července, kdy jsme naměřili 36,9 °C. Minimum srážek (za celý měsíc spadlo celkem 30,8 mm, což je zhruba polovina dlouhodobého srážkového normálu) a častý vítr přispěly opět k tomu, že stávající sucho se ještě více prohloubilo. Podle dat ČHMÚ se půdní sucho začátkem srpna rozšířilo již na tři čtvrtiny území republiky.

Srpnové teploty byly celkově nadprůměrné, v první polovině měsíce se pohybovaly nejčastěji mezi 25–30 °C, pouze v týdnu od pondělí 12. do soboty 17. srpna se ochladilo a teploty oscillovaly mezi 20–24 °C. V dalším týdnu pak postupně rostly a poslední srpnový týden byl ryze tropický s teplotami do 32 °C, přičemž ve středu 28. srpna jsme zaznamenali jedinou tropickou noc (20 °C) za celý měsíc. Srážkový úhrn za srpen byl oproti červenci vyš-

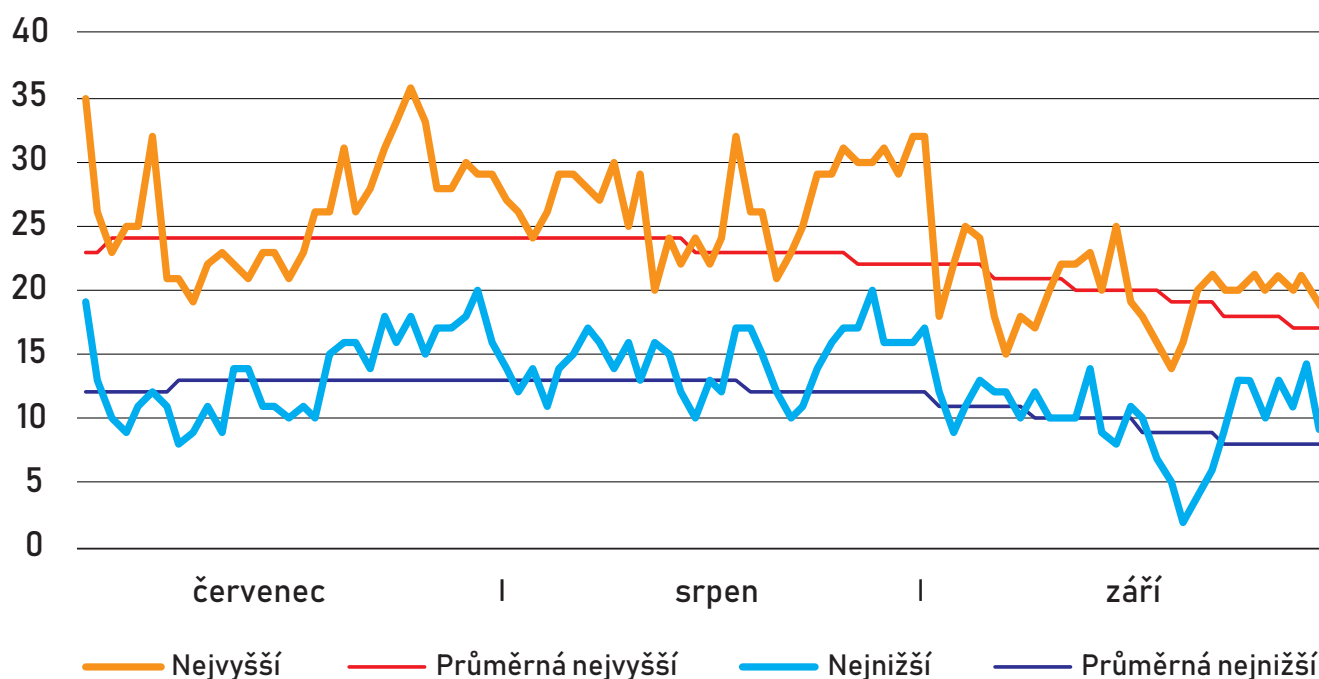
ší (52,6 mm), i tak ale dosáhl zhruba dvou třetin dlouhodobého srážkového normálu, a sucho tak zmírnil jen částečně. V závěru období, kdy bylo nejtepleji, jsme se navíc již žádných srážek nedočkali.

Obdobně jako v roce 2015 přišlo po tropickém závěru srpna s příchodem září razantní ochlazení a první školní den (stejně jako v loňském roce) byl deštivý. Teplotně bylo září průměrné, letních 25 °C ukázal teploměr už pouze v neděli 15. září. V druhé polovině následujícího týdne jsme se

naopak dočkali velmi chladných nocí, teploty klesaly téměř k nule, takže mnohé domácnosti si již začaly kvečeru přitápět. Závěr období přinesl příjemné teploty kolem 20 °C, v posledním zářijovém týdnu se objevilo více oblaků s občasnými přeháňkami, ale srážkový deficit to nijak výrazně nesnížilo. Necelých 22 mm srážek za celé září nedosáhlo ani na polovinu dlouhodobého srážkového normálu.

Viktor Dobrev

Přehled teplot v období od 1. 7. do 30. 9.

Pro ty, kteří ještě nenavštívili, anebo vůbec netušili, že se něco takového v Rožďalovicích najde, představujeme naučnou stezku Holské rybníky. Město Rožďalovice se ke konci roku 2016 rozhodlo, že vybuduje naučnou stezku, která bude místem odpočinku, poznání a pro ty nejmenší i zábavy. Okolí kolem Holských rybníků je k tomu jako dělané, nalezneme zde příjemná zákoutí, pestrou skladbu různých přírodních společenstev – křoviny, pastviny, lesy a pochopitelně rybníky.

Jako první byla obnovena jedna ze studánek u Dolního rybníka v roce 2017. Zhotovil ji Ing. arch. Jiří Vorel, který je autorem také druhé studánky u Třeboňského rybníka a všech laviček na této stezce. Studánka u Dolního rybníka získala ocenění v roce 2018 v soutěži Dřevěná stavba roku. Trasa stezky měří 2,7 km, ale nemusíte ji absolvovat celou, na dvou místech je možné si cestu zkrátit, nebo si ji naopak můžete prodloužit procházkou po obnovené cestě k Zámostskému rybníku – tato cesta dostala název Lesní okruh.

U Třeboňského, Dolního a Zámostského rybníka se nachází také altány, kde si můžete odpočinout a posilnit se na další cestu. Po trase je několik zastávek s informačními panely a otočnými destičkami pro děti, které se také mohou protáhnout na lanových prvcích, vyzkoušet si, jak daleko doskočí, anebo zkusit na dendrofonu, jak zní dřevo různých stromů. Stezka byla dokončena v letošním roce a věříme, že se Vám zalíbí a bude jedním z míst, kam se budete rádi vracet. Informační panely, otočné destičky, dendrofon a herní prvek „Jak daleko doskočíš“ zbudovala firma Infopanely.cz, texty na panelech vypracovali Jiří Rejsek, Zdeněk Kučera a Jan Nožička. Lanové prvky jsou dílem firmy Dětská hřiště TR Antoš a altány vyrobila firma Zahradní posezení.

Eliška Velechovská

Galerie Melantrich má originální, neopakovatelnou atmosféru

Soused přes ulici, ale přesto se skoro nevidíme. Ing. arch. Jiří Vorel je totiž velmi činorodý člověk, a tak se potkáme jen párkrát do měsíce. Občas probodíme pár slov, v houbařské sezoně se staví kvůli určité nasbíraných hub. Byly ale časy, kdy jsme se častěji setkávali v přírodě – hlavně na Komárovském rybníku, kam se on jezdil v létě koupat a já na houby.

Není bez zajímavosti, že jsme v minulosti byli dvakrát kolegové v zaměstnání. Když jsem pracoval v Polabském muzeu, on měl na starost práce na roubence čp. 30 (dnešní Galerie Melantrich), kterou muzeum dostalo do péče. Podruhé to bylo v základní škole, kam chodil v pátek učit náboženství, ale i zde jsme se spíše míjeli. A teď v posledních měsících jsme se setkali při práci na naučné stezce.

Svoji žádostí o rozhovor do Rožďalovicka jsem mu asi dost zkomplikoval život. Je totiž zvyklý pracovat dlouho do večera, a po pozdních návratech jej navíc čekaly moje otázky. Děkuji, že si přesto našel ještě chvíli na odpovědi a nedal mi košem.

Narodil jste se v Jičíně, odkdy jste v Rožďalovicích?

V Rožďalovicích jsem byl od narození. Pak od šesti let v Ústí nad Labem, následovalo studium architektury v Praze. Po svatbě zde žiji trvale od roku 1984.

Vzpomínáte na Vaši první výstavu v tehdy nové Galerii Melantrich?

Ano, tato první rožďalovická výstava se uskutečnila díky porozumění paní Světlavy Krumpholcové a výtvarníka pana Petra Říhy. Bylo to fajn, neboť vystavovat skulptury, a ještě k tomu těžké, je opravdu těžké. Na domácí půdě je to lehčí manuálně, avšak tíží zodpovědnost. Jinak již před touto výstavou jsem pořádal seznamovací „setkání s nepálenou hlínou“ v mém atelieru.

A asi nejhezčí výstavní zážitek je z doby nedávné, kdy na vernisáž přijel známý architekt a herec David Vávra. Musím přiznat, že lidé sice přišli na moje lodě z flotily polabského loďstva, ale asi taky kvůli němu. Ale to je pochopitelné a všichni se rádi pobavíme. Vernisáže ovšem zatížily moje játra, neboť se pilo a kecalo do noci, kulantně řečeno. Galerie Melantrich má originální, neopakovatelnou atmosféru a Rožďalováci jsou fajn, mám je rád.

Zajímalo by mě, proč jsou Vaším častým a krásným námětem právě lodě?

V různých dobách mám různé náměty. Teď je období „lodí“. Lodě se mi líbí.

Nejnověji se s Vaší prací setkávají návštěvníci stezky kolem rybníků Na Ho-li. Moji spolužáci z gymnázia byli Vašimi studánkami a lavičkami doslova unešeni, Vy jste zde v poslední době již několikrát provázel žáky naší školy, kteří byli rovněž nadšeni...

Jsem rád, že mohu s panem starostou a s „hochama z města“ pracovat na naučné stezce Holské rybníky, ostatně se na té práci také, pane učiteli, podílíte. Myslím, že lidé, kteří chodí do přírody, tak jí porozumí. Neničí ji, naopak ji chrání. Provádět děti dobrým životem je smysluplné. Taky byly doby, kdy jsem docházel do školy učit náboženství. A musím říci: „Fuška, ale obohacení.“

Jsou nějaká Vaše díla, kromě naučné stezky, někde trvale k vidění?

Hodně věcí mám v soukromí u klientů a přátel, ty nebudu specifikovat, ale je jich poměrně dost. Také hodně realizací interiérů. Jinak v našem městě je to skulptura Krista, nebo plastika na Galerii. V Praze

třeba Country life v Melantrichově ulici, restaurace u Betlémské kaple, výzdoba modlitebny v Londýnské 30, možná budete znát plastiky v auditoriu pražské ZOO. Další věci jsou třeba v Pavlově, Horním Bezděkově, Valticích, Mělníku ...

Za měsíc budeme slavit 30. výročí sametové revoluce. Já si pamatuji, že jsme tehdy v pátek 17. listopadu do pozdního večera sázeli topoly u Poděbrad, kde jsem tehdy bydlel...

Ten pátek si ke své lítosti nepamatuji. V tu dobu jsme měli malé děti, po večerech jsem poslouchal „Svobodku“ (zakázanou stanici Svobodná Evropa – pozn. j.r.) a Ivana Medka na Hlasu Ameriky. Těšili jsme se, že se ledy pohnuly a že svět bude svobodnější a pro lidi spravedlivější. Něco je svobodnější, něco je z mého pohledu svobodné až moc, ale fajn.

Pak události nabraly rychlý spád. My jsme v Poděbradech po nocích vylepovali různé výzvy, které jsme vozili z pražského Mánesa. V sobotu 25. 11. na Letné a v pondělí už generální stávk...

O generální stávce jsme se pozvolna, řekl bych až velmi pozvolna, shromažďovali na náměstí. A myslím, k dobru ob-

ce, že jsme tam byli nakonec skoro všichni. Doma jsme byli rádi, že už k nám bez pozvání nevtrhne předseda národního výboru a nebude nám zakazovat chodit do kostela a setkávat se s panem farářem Segetou. No, v míře provinciální jsme se rádi zapojili do obnovy svobodnějšího světa, zúčastňovali jsme se dění kolem Občanského fóra. Založili jsme organizaci KDU-ČSL v Rožďalovicích, která vyhrála první polistopadové volby.

A pak jste byl zvolen do prvního svobodného zastupitelstva města...

Ano, v zastupitelstvu jsem byl dokonce čtyři volební období. Pak jsem již pociťoval, že je třeba povinnosti postoupit mladším. Dvě volební období po mně byla v zastupitelstvu ještě moje manželka. Práci tuto jsem přijal, aby mi jednou děti nevyčítaly, že jsem umožnil návrat nesvobody.

Když jsme spolu před časem mluvili, říkal jste, že po nemoci musíte zvolnit...

Ano, nemoc vždy donutí člověka zvolnit. Odpočívám v hodinách, kdy sluníčko mile svítí a zve do akce, ale musím si odeprít toto

Ing. arch. Jiří Vorel se narodil 20. 2. 1956 v Jičíně. Absolvoval fakultu architektury ČVUT v Praze. Po roce základní vojenské služby, kterou absolvoval v Bratislavě, zůstal pracovat v tamní ZOO a stavěl dřevěné stavby pro zvířata. Dodává, že v té době bydlel v teráriu pro hady (již bez hadů). Později pracoval pro Polabské muzeum na rožďalovické roubence čp. 30 (dnešní Galerie Melantrich) a následně se věnoval historickému nábytku pro Obnovu památek Kutná Hora. Od 1. 1. 1989 je na volné noze jako výtvarník, člen Svazu výtvarných umělců a věnuje se různým výtvarně architektonickým pracím. Každoročně vystavuje se Spolkem středočeských výtvarníků, další výstavy měl např. v Nymburce, v Praze nebo v Žilině, ale vystavoval i v zahraničí (Německo, Japonsko). Kromě koníčků, které souvisejí s jeho výtvarnou tvorbou (kreslení, malování, sochaření), se také zajímá o přírodu a turistiku a rád sportuje (plavání, běžky, bruslení). Je ženatý, s manželkou Žofií má dvě dcery a jednoho syna a dohromady osm vnoučat.

vábení jsa v horizontální rovině, a jak známo, to člověk značně zmalátní... Pravdou je, že každý výtvarník má velikou rozpracovanost, stále se přechází z jedné výtvarné práce na druhou, a tak se stane, že po šedesátce máte dost prací, kterým chybí ten závěrečný šturm, aby si člověk řekl „finito“. Pán Bůh dobře člověka vychovává, aby byl pokorný – když je mladej, je plný sil a nápadů, ale nemá jméno, a tedy ani investorské možnosti. Naopak, když je starej, tak se o něm již ví, má jméno, ale nápady drhnou...

Pochopil jsem, že se nechystáte moc odpočívat – na čem právě, kromě stezky, pracujete?

Ano – pracuji na návrhu zimní zahrady, na skulpturách z olivy, čeká mě výtvarný stůl... Pak taky letní škola malování pro vnoučata. Tedy týden malování – ale bere-me jen ty starší...

*Rozhovor připravil
Jiří Rejsek*

Hasiči začali používat nový svolávací systém

S koncem srpna začal Sbor dobrovolných hasičů Rožďalovice používat moderní svolávací systém pro jednotky požární ochrany nazvaný FIREPORT. Kromě „obyčejného“ posílání textové zprávy umí i zavolat, získat zpětnou vazbu od hasičů, vytisknout na hasičárně mapu události a spoustu dalších věcí.

V okamžiku, kdy operační důstojník Hasičského záchranného sboru vyhláší poplach jednotce, dochází okamžitě k automatickému rozeslání SMS o vyhlášeném poplachu (SMS obsahuje informace o události) a zároveň dochází k volání FIREPORTu na cílová čísla hasičů.

Všichni jsou informováni v jeden okamžik najednou (týká se volání i SMS) – dřívější systém odesílal SMS jednotlivě podle zadaného pořadí jednotlivých hasičů v databázi systému, mnohdy i s delší časovou prodlevou.

Po přijetí hovoru FIREPORT oznámí: „Vaši jednotce byl vyhlášen poplach. Pro

akceptaci stiskněte jedničku, pro odmítnutí stiskněte trojku.“ Tuto zpětnou vazbu dále FIREPORT zpracovává a zobrazuje jmenovitě na panelu umístěném na hasičské stanici.

Ve stejném okamžiku dochází ke spuštění FIREPORTu na stanici. Na displeji se zobrazí:

- informace o události,
- technika, který byla operačním důstojníkem k události vyslána,
- ostatní jednotky jedoucí k dané události,
- mapa s vyznačenou trasou ze stanice na místo události,
- časový odpočet, kolik minut zbývá do výjezdu jednotky (JPO II – 5 minut, JPO III – 10 minut),
- zpětná vazba hasičů – potvrzení, zda na stanici jedou, či nikoliv (víte, na koho máte ještě čekat).

Z reproduktorů na stanici FIREPORT ohlásí informace o události. Na tiskárně FIREPORT vytiskne oboustranně ma-

pu s vyznačenou trasou. Na první straně obecný náhled, na druhé straně detail posledních pěti zatáček pro přesnou navigaci k místu události.

Zároveň FIREPORT ovládá ostatní externí zařízení na stanici – sirénu, světla, brány, vrata, kompresor apod. Ovládání je přesně programovatelné, takže například u osvětlení FIREPORT v noci při poplachu rozsvítí stanici a po nastaveném intervalu po sobě také zhasne apod.

Celá správa FIREPORTu se provádí přes jednoduché webové rozhraní.

FIREPORT se takto postará vyčerpávajícím způsobem o předání nejdůležitějších informací všem hasičům ještě před samotným výjezdem. Zahrnuta je samozřejmě možnost svolávání mobilní aplikací pro chytré telefony jak s operačním systémem Android, tak iOS.

Svolávací systém byl pořízen z městského rozpočtu a jeho cena činí 40 000 Kč.

(red)

BEZPEČNOSTNÍ DESATERO

Měli byste si uvědomit, že odpovědnost za své chování a za technické zabezpečení svých domovů proti požáru nesete pouze vy sami! Aby k těmto požárům nedocházelo a nedocházelo k úmrtím a zraněním, dodržujte toto BEZPEČNOSTNÍ DESATERO.

1. ČTĚTE NÁVODY

Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.

2. HLÍDEJTE OTEVŘENÝ OHEŇ

Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, sporáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.

3. POZOR NA CIGARETY

Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhaste.

4. KONTROLA KOMÍNŮ

Dodržujte pravidla na údržbu a provoz spalinových cest.

5. TOPTE, JAK SE MÁ

Nedávejte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.

6. POUČTE SVÉ DĚTI

Dejte z dosahu dětí zápalky, zapalovače, vysvětlete jim nebezpečí vzniku požáru.

7. VYBAVTE SVOJI DOMÁCNOST

Instalujte hlásiče požáru, vybavte domácnost hasicími spreji a přenosnými hasicími přístroji.

8. UDRŽUJTE V POŘÁDKU UZÁVĚRY

Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označené a přístupné.

9. KONTROLA ELEKTROSPOTŘEBIČŮ

Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.

10. PRŮCHODNÉ CHODBY

V případě požáru oceníte, že budete moci z hořícího domu rychle utéct a zachránit členy rodiny.

Foto: SDH Křinec

V sobotu 6. července po 16. hodině zasahovali místní hasiči společně s okolními sbory u Nových Zámků u požáru strniště na ploše zhruba 500 × 500 metrů. Oheň se vlivem silného větru rychle šířil, silnice naštěstí zabránila jeho proniknutí do lesa

Cílem je, abychom fungovali jako parta

Začátkem podzimní sezóny se stal trenérem A-týmu FC Trnavan Rožďalovice místní fotbalový odchovanec Jakub Valeš (31). Proto jsme ho oslovili, aby nám zodpověděl několik otázek ohledně budoucího směřování zdejšího fotbalu.

Nejdříve zavzpomínej na svoji hráčskou kariéru?

Na svoji hráčskou kariéru vzpomínám rád, neboť jsem poznal hodně známých, kamarádů a mám moc krásných vzpomínek. Když se ohlédnu zpět do svého fotbalového mládí, tak musím říct, že jsem rád, že mě rodiče k fotbalu vedli, neboť mě fotbal vychoval a dnes jim za to hrozně děkuji. Nebýt fotbalu, neměl bych takovou cílevědomost a potřebu něco v životě dokázat. Když budu mluvit o své fotbalové kariéře, tak bych chtěl říct, že ji ještě nepovažuji za uzavřenou, a doufám, že fotbal budu hrát. Myslím, že v dnešní době při nedostatku hráčů může člověk hrát do pozdního věku, když se udržuje. Proto bych rád tímto rozhovorem oslovil mladou generaci budoucích reprezentantů rožďalovického fotbalu, a hlavně i jejich rodiče, aby dnešní mládež ke sportu více vedli. Opravdu to stojí za to. Rád slíbím, že se s fotbalovým výběrem postaráme o to, aby nám do budoucna v Rožďalovicích vyrůstali další naděšní sportovci.

Který trenér je ti blízký svým stylem a způsobem trénování?

Přiznám se, že mi zatím není žádný trenér blízký svým stylem. Na trenérské lavičce jsem krátkou dobu, a ještě spoustu věcí hledám. Ale musím říct, že nějaký progres v naší hře začínám pomalu vidět. Pokud budeme stále chodit v hojném počtu trénovat, věřím, že se budeme zlepšovat a ukážeme svůj styl fanouškům. Ty bych chtěl poprosit, když už jsem je zmínil, jestli by mohli trochu více náš fotbalový tým podporovat. Opravdu, kluci na tréninku poctivě pracují, zasloužili by si podporu, jaká tady byla dřív, když já chodil do Rožďalovic jako mladý kluk na fotbal.

Je těžší být hráčem, nebo trenérem?

Jako hráč jsem nebyval skoro vůbec nervózní. Prostě jsem si šel zahrát fotbal, nechat tam maximum, abych měl dobrý pocit a večer si mohl dát s radostí pivo. Jako

trenér ale cítím zodpovědnost za celý tým. Jsem člověk, který když něco dělá, tak to dělá naplno a nechce nikoho zklamat. Nervozita ale většinou zmizí, jak začne zápas, v tu dobu nemám v hlavě nic jiného, než co můžu udělat pro to, abychom získali tři body.

Který klub hraje podle tvého gusta?

Klub mého srdce je Chelsea a vždy bude. Kdykoli Chelsea vyhraje, tak mám lepší den. Dokonce se musím přiznat, že jsem svou fenku zlatého retrívra pojmenoval Chelsea.

Jak tě napadlo stát se trenérem našeho fotbalového týmu?

Mě samotného to nenapadlo, ale nějak ke mně doputovalo přání některých lidí, abych náš fotbalový tým vedl. Přiznám se, že asi nejvíc za to může můj nejlepší kamarád Lukáš Dont, kterému jsem asi chyběl v kabině, když se mi přihodilo zranění předního křížového vazů. Pak se o tom zmínil v kabinách. A jednoho pozdního večera po prohraném zápase našeho Trnavanu pár hráčů skončilo u mě na terase, kde se fotbal probíral nad sklenkou dobrého vína. Zde se došlo k závěru, že když kluci budou poslouchat a brát svého kamaráda jako trenéra, že do toho společně půjdeme a že zkusíme s fotbalem v Rožďalovicích něco pořádného udělat.

Jakube, přibliž nám, jak proběhla letní příprava fotbalového družstva?

Letní příprava proběhla oproti těm předchozím skvěle. Největší rozdíl byl v tom, že se nám podařilo scházet se na tréninky ve velmi hojném počtu. Jinak přípravu bych hodnotil pozitivně, neboť se do ní

zapojili noví hráči a kluci, kteří delší dobu fotbal nehráli, takže můžu sehrání našeho týmu hodnotit kladně. Měli jsme hodně přátelských zápasů, které nám umožnily vyzkoušet všechny hráče na více postech, abychom mohli odladit ideální sestavu. Zimní přípravu bychom chtěli už udělat profesionálněji, což by mělo obnášet soustředění, kde bychom rádi trénovali třikrát denně a zvýšili svou fyzickou kondici. A pokud to bude možné, rádi bychom to spojili s mladšími kategoriemi, aby zažily opravdové fotbalové soustředění. Takové, jaké jsem prožíval jako mladý kluk a do teď na to vzpomínám.

Jak jsi spokojen se současným složením a s přístupem hráčů?

Se složením týmu úplně spokojen nejsem, neboť se nám nepodařily dotáhnout posily, které byly vytipované. Bohužel v dnešní době, kdy je opravdu nedostatek hráčů, si některé týmy dokážou říct za hráče astronomické částky, což na úrovni okresní soutěže opravdu nechápu. Ale jinak musím říct, že s partou, která se vytvořila kolem A-týmu Rožďalovic, jsem spokojený. Zatím táhneme za jeden provaz.

Jaké jste si dali cíle před letošní sezónou?

Cílem byla samozřejmě stabilizace týmu, abychom fungovali jako parta, která se bude podporovat, a jak už bylo zmíněno, táhnout za jeden provaz. Od všeho, co dělám, očekávám výsledky, takže mým přáním je do poslední chvíle bojovat o postup, ale po rozjeté sezóně musím uznat, že to bude opravdu těžké. Já osobně mám jeden velký cíl, a to je udělat Rožďalovici funkčním samostatným oddílem, který bude mít všechny věkové kategorie. A bude to na sebe navazovat tak, aby bylo možné vychovávat mladé fotbalové hráče pro náš A-tým, kde se na chodu oddílu budou podílet lidé z Rožďalovic, kterým na fotbale záleží.

Máš z minulosti nějaké zkušenosti s vedením týmu?

Zkušenost s vedením fotbalového týmu nemám, ale musím se přiznat, že odmala organizuji veškeré aktivity lidí kolem sebe. Jsem většinou ústřední postavou. Sám už osm let podnikám a s vedením lidí, komu-

nikací a jejich organizováním mám velké zkušenosti, takže mi to nedělá vůbec žádné problémy.

Jaké máš vize s klubem do budoucna?

Vize mám velké, ale nechtěl bych nějak předcházet. Akorát chci říct, že vždy mě fotbal v Rožďalovicích zajímal a záleželo mi na něm. Takže bych k nám chtěl sehnat lidi, kteří to mají stejně a chtějí s tím něco začít dělat, aby to tady fungovalo na úrovni několika kategorií.

Kde se ti zdá, že má tým největší rezervy?

Největší rezervy cítím v tom, že dnes se bohužel o fotbal v Rožďalovicích zajímá málo lidí.

V jakém stavu jsi přebíral mužstvo?

Nechci, aby to vyznělo nějak špatně proti lidem, kteří se o fotbal starali a zajímali, než jsem k němu přišel já, ale byl to mančaft bez týmového ducha, bojovnosti, loajality a uznání. Nebyli schopni jednou týdně se domluvit na tréninku, kolikrát byl problém odjet na zápas, aby byl potřebný počet lidí. Proto je skvělý výsledek naší práce to, že se dokážeme sejít dva-

krát v týdnu na trénink. A na zápasy máme 17 lidí, což si myslím, že je na okresní přebor nadstandardní.

Na jakých postech tě tlačí bota?

Neřekl bych, že nás přesně někde tlačí bota. Jen naše hra chce ještě chvilku čas, aby si to sedlo, a zároveň, aby si kluci v tom, co děláme, víc věřili.

Přivedl jsi do týmu nějaké nové hráče? Pokud ano, můžeš nám je představit, na jakém postu budou hrát?

Nových hráčů máme dost, ale jak již jsem uváděl, jedná se i o hráče, kteří patřili Rožďalovicím. Jsem rád, že se snažíme stavět na domácích odchovancích, proto se budu opakovat, ale myslím, že by bylo hrozně moc fajn, kdyby na kluky chodilo víc místních fanoušků, kteří by jim byli schopni vytvořit super atmosféru pro kvalitní výkony na hřišti. Nové tváře máme v týmu také. A opravdu musím říct, že do týmu zapadli úplně suprově, že mančaft je přijal, jako když by s námi už hráli několik sezón. Konkrétně jde o Michala Jeníka, který k nám přišel ze Všechlap, s jeho výkony můžeme být spokojeni. Druhou posilou je

Honza Dorotík, který zatím nemá tolik natrénováno, což je potřeba zlepšit, ale s jeho příchodem přišel velký klid do zakončení. A na poslední chvíli se nám podařilo ze Sadské „udělat“ Pavla Vochomůrku, který by měl do budoucna zklidňovat naši hru ve středu pole, ale jako u Honzy zatím nejvíc musíme zapracovat na fyzické kondici.

Nakonec bych chtěl poděkovat svému tátovi, který mi dělá asistenta. V každé situaci se na něj můžu spolehnout. Při mém pracovním vytížení totiž takového člověka k sobě potřebuji. A zároveň bych ho chtěl vyzdvihnout a ukázat jako vzor pro ostatní chlapy z Rožďalovic, co je schopný pro fotbal dělat. Je vidět, že má fotbal v Rožďalovicích opravdu rád. Více takových lidí by se nám hodilo. A nemůžu také zapomenout na Josefa Velechovského a Jiřího Kumstýře, kteří patří do našeho kolektivu. Bez nich by fungování bylo mnohem složitější. A ještě jedno poděkování patří Tomáši Malému, který s námi jezdí na každé utkání, pomáhá se zápisem a na domácích zápasech nám dělá skvělého DJ.

*Rozhovor připravila
Eliška Velechovská*

SPORTUJEME

V sobotu 7. září se vydala dvacítká sportovců sdružená kolem Jaromíra Kafky na 80kilometrový cyklovýlet do Hruboskalska

ŽIVÉ KVETY

BUČICKÝ MLÝN

8.11. 2019
OD 20 HOD.

KONCERT
BRATISLAVSKÉ
KAPELY

WWW.ZIVEKVETY.SK

KAPACITA OMEZENA
Prodej vstupenek na MěÚ v Rožďalovicích

KOUPÍM MOTOCYKLY SIMSON, JAWA, STADION, BABETA, PAŘEZ,
PIONÝR, MUSTANG, ČZ AJ. TEL.: 728 222 938

Lukáš
Trejbal

Nemám slov

Martin
Sausage
Dohnal

Uvedení stejnojmenné
básnické sbírky
Lukáše Trejbalu
s výstavou tématických kreseb
Martina Sausage Dohnala

Výstava bude otevřena vždy
v sobotu od 13 do 16 hodin,
od 2. do 16. 11. 2019.

**Vernisáž
1.11.2019 od 17 hod.
GALERIE MELANTRICH
ROŽĎALOVICE**

Muzeum klasického knihařství v Rožďalovicích
připravuje pro předvánoční a vánoční období výstavu

PROSTOROVÉ POHÁDKY VOJTĚCHA KUBAŠTY

PŘEDSTAVÍ SE TU TVORBA ČESKÉHO VÝTVARNÍKA, JEHOŽ UMĚNÍ DÁVAT ILUSTRACÍM TŘETÍ ROZMĚR VYUŽÍVAL I WALT DISNEY. OTEVŘETE KNÍŽKU A VYJEDE AUTÍČKO, NEBO ZE STROMU VYLETÍ PTÁK OHNIVÁK – KUBAŠTOVY GENIÁLNĚ VYMYŠLENÉ POHÁDKOVÉ KNÍŽKY OBDIVOVALY DĚTI VE ČTYŘICETI ZEMÍCH SVĚTA. DNES SE NA NĚJ U NÁS TROCHU ZAPOMNĚLO, ALE DÍKY SBĚRATELI A VÝTVARNÍKOVÍ JANU MAROUŠKOVÍ UVIDÍTE VÝBĚR TOHO NEJLEPŠÍHO Z KUBAŠTOVA DÍLA. JAKO DOPROVODNÝ PROGRAM PROBĚHNOU TVOŘIVÉ DÍLNY „VÁNOČNÍ VYSTŘIHOVÁNKY“.

Muzeum klasického knihařství, Husova 24, 289 34 Rožďalovice, tel. 603 226 632, 604 241 049, dilna@rajman.cz, www.rajman.cz

JAKUB DĚKAN AKUSTIC

VYSTOUPENÍ OD 23.30 hod.

+ DJ STEFFI

**SÁL RADNICE
ROŽĎALOVICE**
19.10.2019 od 20 hod.

Předprodej na MěÚ 150 Kč
Na místě 200 Kč

Město Rožďalovice Vás zve
na vánoční charitativní koncert
věnovaný ve prospěch Centra Paraple

ONDŘEJ G. BRZOBOHATÝ

za doprovodu saxofonisty Matouše Kobylky

20.12.2019 od 18 hodin

**kostel sv. Havla
Rožďalovice**

Generální sponzor koncertu

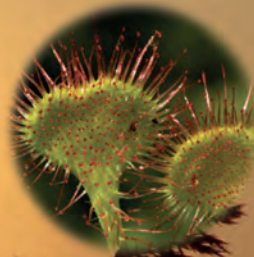
Vstupenky v předprodeji na MěÚ v Rožďalovicích od 1.11.2019

KOUZLO MOKŘADŮ

Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky

(autor výstavy Ing. Jiří Šťastný)

s přednáškou Františka Stránského
a Mgr. Vojtěcha Šťastného na téma „Ptáci a mokřady“

GALERIE MELANTRICH
4.10.2019 od 17 HODIN

Výstava bude otevřena vždy v sobotu od 13 do 16 hodin, od 5. do 19. 10. 2019

ROŽDALOVICE DŘÍVE A NYNÍ

Pražská (nynější Tyršova) ulice na pohlednici z 20. let 20. století (archiv města Rožďalovice)

Současný pohled, fotografoval Viktor Dobrev (10. září 2019)

Číslo 3/2019, ročník 8. Náklad: 400 ks. Evidenční číslo: MK ČR E 20643. Vydává město Rožďalovice. Redakce: Petr Kapal, Mgr. Viktor Dobrev, Jiří Rejsek, Mgr. Marcela Ešnerová, Veronika Bachová. E-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107. Tisk: TNM PRINT Nové Město nad Cidlinou. Toto číslo vyšlo v říjnu 2019. Termín uzávěrky příštího čísla je 24. listopadu 2019. Na titulní straně: Naučná stezka Holské rybníky – tůňka u druhé studánky. Foto: Karolína Štefanová